Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 621
Vineri 8 aprilie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R.P.R.

Toată atenția lucrărilor de îmbunătățiri funciare

Interviu cu tov. ing. Cezar Nicolau, directorul Direcției îndrumare și control O.R.I.F. din Ministerul Agriculturii

Paralel cu muncile agricole de primăvară, în întreaga țară au început și lucrările de îmbunătățiri funciare.

Pentru a cunoaște problemele noi ce se pun în fața celor ce muncesc pe șantierele de hidro-amelioratii, ne-am adresat zilele trecute tov. ing. Cezar Nicolau, directorul Direcției îndrumare și control al O.R.I.F.-urilor din Ministerul Agriculturii, care la întrebările puse ne-a dat următoarele răspunsuri:

INTREBARE: Care este în prezent stadiul lucrărilor de îmbunătățiri funciare?

RASPUNS: Aproape în toate regiunile țării oamenii muncii de la sate au ieșit la executarea lucrărilor de îndiguiri, desecări, amenajări de terenuri pentru irigat etc. De exemplu, colectiviștii din raioanele Medgidia și Fetești lucrează cu însuflețire la darea în exploatare a unor importante suprafețe ce se vor iriga pe Valea Cara-su și Bărăganul de Sud, colectiviștii din raionul Călărași lucrează la amenajarea unor suprafețe noi pentru irigații pe terasa Roseți, Dichiseni, etc.

Trebuie subliniat însă că nu peste tot locul se lucrează cu aceeași sîrguință. Din rapoartele transmise de Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare la Ministerul Agriculturii rezultă că pînă către sfîrșitul lunii martie s-a executat un volum de numai 1.735.000 m.c. terasamente, adică 62 la sută din sarcina pe trimestrul I, ceea ce arată un ritm scăzut de lucru pe cele 261 șantiere deschise pînă în prezent.

Dacă în sectorul de stat lucrările pentru amenajările noi de irigații se desfășoară pe întreaga suprafață ce va trebui dată în folosință pînă la 1 mai 1960, în sectorul cooperatist și individual pînă în prezent nu s-au atacat încă nici 50 la sută din suprafețele planificate pentru etapa I-a. Regiunile mult întîrziate cu executarea amenajărilor pentru irigații în sectorul cooperatist și individual sînt: Bacău, Baia Mare, Cluj, Craiova, Galați, Hunedoara, Oradea, Ploești, Stalin, Suceava și Autonomă Maghiară.

Cauza principală a acestei rămîneri în urmă o constituie identificarea cu întîrziere de către organele agricole locale a suprafețelor ce trebuie amenajate ca și neîntocmirea la timp a documentațiilor tehnice de către Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare.

INTREBARE: Ce volum de lucrări de îmbunătățiri funciare trebuie să se execute în acest an? Ce probleme importante trebuie rezolvate acum, în scopul realizării planului întocmit?

RASPUNS: In anul 1960, partidul și guvernul au pus în fața lucrătorilor care se ocupă de aceste probleme, în afară de sarcina de a ameliora noi suprafețe, și pe aceea de a exploata în bune condiții suprafețele ameliorate pînă în prezent și în special pe cele amenajate pentru irigații.

Planul pe 1960 prevede executarea de amenajări noi pentru irigații pe o suprafață de cca. 62.000 ha. din care cca. 25.000 ha. în sectorul de stat și cca. 37.000 ha. în sectorul cooperatist și individual. Din această suprafață, circa 38.000 ha. vor trebui să fie date în funcțiune pînă la 1 mai 1960. Împreună cu cele 183.000 ha. amenajate în anii anteriori, noile terenuri vor trebui exploatate cît mai rațional.

De asemenea, planul pe 1960 prevede și ameliorarea unei suprafețe de circa 142.000 ha. prin lucrări de îndiguiri și desecări. Volumul total de terasamente ce va trebui realizat la aceste lucrări în 1960 este de circa 22.000.000 m.c., din care circa o bună parte se vor executa prin muncă voluntară. In afara terasamentelor va trebui executat un important număr de construcții hidrotehnice și instalații de pompare.

O problemă deosebit de importantă care va trebui rezolvată pînă la 1 mai 1960 de către sfaturile populare regionale, în colaborare cu Ministerul Agriculturii, este aceea a asigurării utilajelor de pompare și aspersiune necesare suprafețelor ce se vor exploata în 1960. Din inventarierile făcute la regiuni, rezultă că pentru sectorul de stat acest utilaj există, dar necesită unele completări, sau redistribuiri

(Continuare în pag. I-a)

IN REGIUNEA IAȘI

SA FIE GRABIT RITMUL LUCRARILOR DE PRIMAVARA

Harnicii colectiviști, întovărășiți, muncitori din G.A.S.-uri și mecanizatori din cele 15 S.M.T.-uri din regiunea Iași, folosind în plin mașinile și tractoarele, precum și atelajele, au obținut rezultate de seamă în efectuarea muncilor agricole de primăvară. Astfel, numeroase unități agricole de stat și cooperatiste au terminat la timp însămînțările din epoca I. Printre acestea se pot enumera G.A.S. Răducăneni, G.A.C.-urile „Timpuri Noi" din satul Tifu, raionul Murgeni și „Dimitrie Cantemir" din satul Budu, raionul Huși, întovărășirea agricolă „M. Sadoveanu" din Cozmești, raionul Pașcani și multe altele. Cu toate acestea, muncile de primăvară nu se desfășoară peste tot în ritmul planificat.

De pildă, în ceea ce privește întreținerea arăturilor adînci și semănăturilor de toamnă trebuie arătat că, pînă acum cîteva zile, din cele 120.921 ha arături adînci de toamnă, s-au executat lucrări de grăpat și cultivație pe 40.745 ha, adică pe numai 33,6 la sută din suprafața respectivă. In ultima săptămînă, cînd timpul a fost mai favorabil decît în cele precedente, nu s-au grăpat și cultivat decît 25.156 ha, adică 20,8 la sută din plan. Bine în această privință stau gospodăriile de stat, care au realizat pînă la 2 aprilie, 77 la sută din planul acestor lucrări. Restul unităților nu au grăpat sau cultivat decît mici suprafețe.

Nesatisfăcător se prezintă și executarea lucrărilor de grăpare a culturilor de toamnă, care s-a făcut doar pe 10.802 ha.

In ceea ce privește administrarea îngrășămintelor în sol, trebuie subliniat că această acțiune se desfășoară bine în unitățile agricole din raioanele Negrești, Hîrlău, Pașcani și Vaslui, care și-au realizat planul în proporție de 102—114 la sută. In raioanele Iași, Tg. Frumos și Huși planul nu a fost îndeplinit decît în proporție de 64—74 la sută.

In același timp, problema asigurării semințelor necesare însămînțărilor de primăvară este neglijată. Din cele 376 tone semințe de orz necesare nu au fost asigurate decît 166,7 tone, iar sămînța de ovăz și floarea-soarelui nu a fost asigurată decît în procent de 4 și respectiv 69,5 la sută. Pe de altă parte schimbul de semințe, din epoca I se desfășoară cu mare încetineală. La floarea-soarelui de exemplu schimbul de semințe se desfășoară foarte încet în raioanele Pașcani, Negrești și Vaslui, unde nu s-au schimbat decît 30,9—49,7 la sută din necesar. Baza de recepție din Muncel, de pildă, pînă la 1 aprilie nu începuse încă schimbul de semințe de floarea-soarelui.

O lipsă serioasă este și aceea, că din cele 318.844 ha ce trebuie arate pentru însămînțări în această primăvară, pînă la 2 aprilie nu fuseseră arate decît 109.131 ha. Gospodăriile de stat nu și-au realizat planul la arături decît în procent de 50,7 la sută. G.A.S.-uri ca cele din Bogdana, Poiorăni Murgeni și Deleni, mai au de arat între 421—1.391 ha.

Cît privește însămînțările de primăvară, considerăm că între volumul lucrărilor de arături și cel de semănat s-a creat un mare decalaj. Față de cele 109.131 ha arate, nu au fost însămînțate pînă zilele trecute decît 50.066 ha. Față de planul epocii I, această suprafață reprezintă 43,3 la sută. Mai binișor stau lucrurile în ce privește semănatul în gospodăriile colective, care au realizat 70,7 la sută din planul epocii I. Intovărășirile agricole și-au realizat planul doar în proporție de 44,4 la sută, iar G.A.S.-urile au însămînțat doar 9.121 ha din cele 50.537 ha planificate, adică numai 18,4 la sută.

Un sprijin temeinic în executarea lucrărilor îl primesc colectiviștii și întovărășiții din regiunea Iași din partea S.M.T.-urilor. Aceste unități și-au realizat în ultima decadă viteza zilnică la arături în proporție de 98 la sută, iar la semănat — 83 la sută. Cele mai bune rezultate le-au obținut pînă acum S.M.T.-urile Tg. Frumos, Vlădeni, Frumușica și Podul Iloaiei, care și-au realizat planul de producție pe întreaga campanie în proporție de 31,3—37,8 la sută.

Totuși nu toate S.M.T.-urile au sprijinit pe măsura posibilităților unitățile agricole cooperatiste din raza de activitate. Nereparînd temeinic în iarnă tractoarele, s-au și semnalat primele căderi de mașini în brazdă. Astfel, la S.M.T. Gura Idrici erau defecte zilele trecute 9 tractoare.

Inceperea în acest an a muncilor agricole de primăvară cu o întîrziere mai mare față de alți ani, a făcut ca perioadele optime pentru fiecare lucrare în parte să fie mult scurtate. De aceea este nevoie să se ia cît mai urgent toate măsurile ce se impun pentru ca muncile de primăvară să se desfășoare într-un ritm cu mult mai susținut decît pînă în prezent.

I. LEȘEANU

Pregătirea terenului înainte de semănat este una din lucrările importante care contribuie la obținerea de recolte bogate. In fotografie: mecanizatorul Căluț Gheorghe, de la G.A.S. „Costache Burcă", regiunea Constanța, executînd discuitul terenului destinat culturii porumbului.

Foto: C. DUMITRU

Au terminat însămînțatul culturilor din epoca I

Timpul prielnic din ultimele zile a permis oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Huși, să treacă cu toate forțele la arat și însămînțat.

Folosind cupluri de semănători și utilizînd întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, vrednicii mecanizatori din gospodăria agricolă de stat Huși, au reușit să termine însămînțatul culturilor din epoca I-a.

Pe cele 216 ha ei au însămînțat 70 ha cu mazăre, 70 ha cu floarea-soarelui, 20 ha cu lucernă, 30 ha cu borceag, 12 ha cu ovăz și alte culturi.

Paralel cu însămînțările, mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Huși au executat și arături de primăvară pe cele 300 ha planificate.

La arături și însămînțări lucrează cu avînt sporit mecanizatorii din brigada de mecanizare completă condusă de comunistul Toader Pivniceru.

Zilele acestea mecanizatorii din G.A.S. Huși au trecut la însămînțatul culturilor din epoca a II-a.

AUREL CIULEI
corespondent

S.M.T.-uri fruntașe pe țară

Zilele trecute mecanizatorii de la **S.M.T. Bîrca**, regiunea Craiova, au trăit clipe de mare sărbătoare. Pentru realizările dobîndite în anul trecut, ei au primit din partea Ministerului Agriculturii și a C.C. al Sindicatului pe ramură, steagul roșu de stațiune fruntașă pe țară.

In anul 1959 mecanizatorii de la S.M.T. Bîrca și-au îndeplinit planul de producție (fără lucrările de irigat) în proporție de 154,74 la sută, realizînd în total un volum de 48.952 hantri. Față de 320 hantri planificați, cu fiecare tractor convențional s-au realizat aici cîte 498,90 hantri. Productivitatea muncii pe cap de salariat a înregistrat o depășire de 71 la sută față de plan. Totodată prețul de cost al lucrărilor executate a fost redus de la 128,93 lei, cît a fost planificat, la 68,54 lei per hantri, economiile globale atingînd suma de 2.596.667 lei.

Cu același prilej S.M.T.-urile Ciacova, regiunea Timișoara și Hărman, regiunea Stalin, au primit **steagurile de stațiuni evidențiate I și respectiv II pe țară.**

„Ăl bătrîn" povestește...

Zi însorită de martie cu iz de primăvară. Mugurii pomilor au dat în colț, iar firul plăpînd al ierbii tremură ușor în adierea vîntului călduț venit din jos, dinspre Dunăre. Bucuroși de sosirea primăverii sînt și colectiviștii din Maglavit. Oameni harnici, vestiți lucrători ai ogoarelor, maglavitenii i-au făcut și ei primăverii o primire așa cum se cuvine să-i facă fiecare bun gospodar. Au pornit la aratul și semănatul pămînturilor cu sămînță de soi ales, ca rodul muncii lor să le aducă și în ăst an alte milioane de lei alături de cele patru trecute în scriptele colectivei la rubrica: fondul de bază.

...La Maglavit am poposit seara, atunci cînd colectiviștii de aci se string la „statul major" al lor pentru a face bilanțul unei zile de muncă și pentru a pregăti un nou plan de „atac" în „bătălia" cu pămîntul. Și „atacul" nu-i tocmai ușor cînd „bătălia" trebuie dată în primăvara aceasta pe mii de hectare de teren ce vor fi semănate cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, porumb, legume și diferite culturi furajere.

— Mîine sectorul II (la G.A.C. Maglavit munca este împărțită în trei sectoare, care la rîndul lor sînt formate din cîte 6–7 brigăzi) începe semănatul florii-soarelui, iar sectorul I la al sfeclei de zahăr, încheie discuția din acea seară Florea Fîntînă, președintele colectivei, un oltean ager, iute în mișcări, prezent tot timpul la datorie.

De față la întocmirea acestui „atac" am fost și eu. Aci l-am cunoscut și pe Petre Fîntînă, tatăl președintelui, „ăl bătrîn" cum îi spun maglavitenii.

— Nea Petre, de ce-ți spun oamenii „ăl bătrîn"? l-am întrebat.

— De la Florea, fi-miu au învățat. Dar eu nu mă supăr cînd i-aud că-mi zic așa. Cele aproape 60 de primăveri numărate le dau dreptul, cu toate că eu mă simt mai tînăr ca oricînd.

— Vorbeai, nea Petre, de primăverile numărate. Ai putea să-mi spui cîteva întîmplări mai de seamă petrecute în viața Maglavitului, în cele 60 de primăveri ale dumitale?

— De petrecut s-au petrecut ele destule, în Maglavitul nostru. Dar știu eu care-s cele mai însemnate? Dar dacă ții cu tot dinadinsul să afli, ți-oi spune.

Și „ăl bătrîn" începu să povestească:

— Despre „minunea" de la Maglavit ai auzit ori ba? mă întrebă dînsul schițînd un zîmbet care-i lumina chipul bătrînesc.

— Auzit, nea Petre.

— Mare blăstămăție a mai fost și cu „minunea" asta. Așa deodată se duse vestea în tot satul că unuia Petrache Lupu i s-a „arătat" Dumnezeu sau „moșul" cum îi zicea el. Și spunea Petrache ăsta, că „moșul" l-a „însărcinat" pe el — auzi tu drăcovenie — să spună la lume să se „pocăiască", să asculte de mai marii orînduirii întru „fericirea" lor și a copiilor lor. A dracului fericire mai era și asta, care căzuse atunci pe capul nostru, al celor săraci. Așa fericire că de „sătui" și „avuți" ce eram cît ii ziulica de mare eram siliți să trudim pe pămînturile bogătanilor ca alde Toma Vălăreanu și ale altora de teapa lui. Da să știi că drăcovenia aia cu „moșul" pusă bine la cale de o șleahtă de ticăloși în frunte cu Nicolae D. Bobin, „slujbaș" întru „domnul", le-a prins bine bogătanilor. Veneau aici, la Maglavit, să-l vadă și să-l audă pe „sfînt", pe ăl care l-a „văzut" pe „moșul cu barbă" (cînd spune aceste vorbe Petre apleacă capul spre podea, ptiule o dată vîrtos, apoi șterge cu piciorul) oameni bolnavi, amărîți, vai de capul lor. Veneau să se „mîntuiască" și să se „tămăduiască" ziceau ei, cu apa „sfîntă" care curgea dintr-o salcie (din nou nea Petre repetă figura cu podeaua). Ce mai ticăloșie. De „tămăduit" nu s-a tămăduit nimeni. In schimb „slujbașii întru domnul" și alți ticăloși s-au îmbogățit, iar sărăcimea a calicit și mai mult lăsînd ultimul bănuț „sfinților de la Maglavit". In zilele acelea au răsărit așa deodată, ca din pămînt, vreo 12 cîrciumi și tot felul de dughene. Ne pricopsisem se vede cu alte mijloace de îmbogățire pentru unii și sărăcire și întunecare a minții pentru alții. Iată ce lucruri îl preocupau pe cei care cîrmuiau treburile țării în acele vremuri. Cît privește grija pentru sănătatea, știința de carte, ori alte asemenea treburi, care să-i lumineze pe țăranii săraci, nici pomeneală. Asa cu „sfinți" și „minuni" dumnezeiești ne-au întunecat mințile ani și ani de-a rîndul regimurile trecute. Dar toate astea s-au dus de mult pe apa sîmbetei și de aceea ar fi bine să nu mai vorbim, că nouă maglavitenilor ne face scîrbă cînd pomenim de ele. Hai să vorbim de vremurile noastre noi, vremuri cu adevărat luminoase, care ne-au făcut fericiți, scăpîndu-ne de sărăcie.

De astă dată fața lui Petre se luminează ca o zi senină de primăvară și cu vocea-i tremurîndă își deapănă amintirile cele mai plăcute din viața lui.

— A venit apoi acea luminată zi de august. Am rupt-o cu „minunile" cu

GH. BACIU

(Continuare în pag. I-a)

NOI OGOARE UNITE

Bunele rezultate n-au rămas neluate în seamă

Munca în comun pe tarlalele întinse unde sînt folosite din plin tractoarele și mașinile statului și unde culturile sînt îngrijite după cele mai noi recomandări ale științei agrotehnice, și-a dovedit superioritatea față de munca țăranului muncitor cu gospodărie individuală și a întovărășirilor agricole.

Pentru a dovedi acest lucru, iată cîteva exemple din raionul Tecuci. In anul trecut, membrii gospodăriei colective „Ogorul Nou" din comuna Poiana au obținut la ha mai mult decît membrii întovărășirii agricole din localitate cu 400 kg grîu, 500 kg porumb, 800 kg floarea-soarelui.

Gospodăria colectivă de aici, nu numai că a obținut producții mari la hectar, dar prin grija consiliului de conducere ea și-a dezvoltat în mod simțitor și celelalte ramuri de producție. Anul acesta, sectorul zootehnic se va mări cu încă 10 vaci de lapte, cu 6 boi de muncă, cu 14 scroafe de prăsilă și cu un însemnat număr de păsări. De asemenea, colectiviștii au început să înlocuiască via hibridă cu via nobilă. Ei au pregătit terenul în vederea plantării a 5 ha cu vie altoită. Aceste rezultate obținute în scurt timp de către membrii gospodăriei colective de aici a făcut ca de la 1 ianuarie a.c. și pînă la 20 martie să se înscrie în gospodăria colectivă un număr de 250 de familii de întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale, care au adus cu ei în marea familie a colectiviștilor peste 300 ha teren agricol, precum și inventar agricol.

Și gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Pechidia al cărei președinte este tov. Costache Puiu, a constituit un exemplu grăitor în fața întovărășiților și țăranilor muncitori de aici. Veniturile mari pe care le-au obținut colectiviștii în fiecare an de pe urma muncii în colectivă a făcut ca în luna februarie și martie să se înscrie în gospodăria colectivă încă un număr de 79 familii de întovărășiți cu o suprafață de 264 ha.

Că viața și traiul colectiviștilor este mai îmbelșugat ne-o demonstrează și faptul că în comuna Cozmești marea majoritate a colectiviștilor și-a construit case noi. Cu multă satisfacție membrii gospodăriei colective de aici te invită să vizitezi satul lor și în special ulița mare a colectiviștilor. Aici, în interval de 2—3 ani, peste 150 de membri ai gospodăriei colective și-au înălțat case mari și frumoase, drept urmare a veniturilor din gospodăria colectivă. Anul trecut, de pildă, colectivistul Mocanu N. Ion a primit pentru cele 550 zile-muncă — 4.235 kg cereale, 275 kg legume, 230 kg cartofi, 550 litri vin, suma de 5.500 lei, brînză, furaje și alte produse.

Colectiviștii de aici au prevăzut ca în acest an gospodăria lor să se întărească și să se dezvolte și mai mult, iar valoarea zilei-muncă să fie și mai mare. Numai de pe urma produselor vegetale și animale contractate cu statul ei vor primi în acest an suma de 1.000.000 lei. Realizările colectiviștilor din Cozmești au făcut ca numai în luna martie a.c., să se înscrie în gospodăria colectivă un număr de 146 membri întovărășiți cu un număr de 260 ha teren agricol și vie.

Exemple asemănătoare se pot întîlni mai la toate gospodăriile colective din raion unde un număr însemnat de membri ai întovărășirilor agricole și țărani muncitori cu gospodării individuale s-au înscris pe baza liberului consimțămînt în gospodăriile colective existente. Dacă la sfîrșitul anului 1959 numărul familiilor intrate în gospodăriile colective era de 10.258, cu 25.946 de ha, de la 1 ianuarie 1960 și pînă la 20 martie, adică în interval de aproape 3 luni, numărul familiilor intrate în gospodăriile colective existente a crescut la 12.580 cu — 30.634 ha teren agricol.

ION GHEORGHIU

Cu creionul și desenul prin raionul Brăila

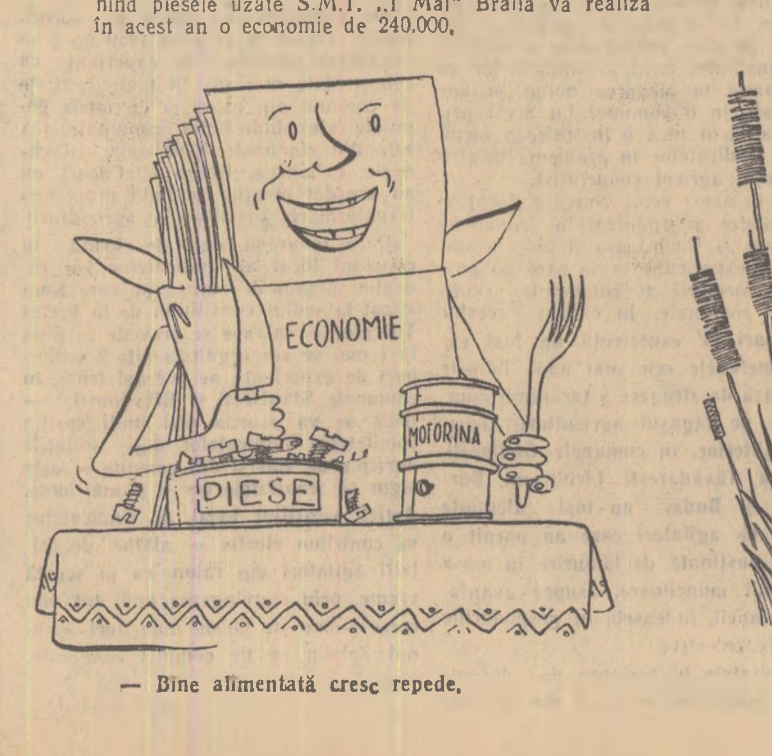
desene de N. CLAUDIU

Conducerea G.A.C. din comuna Kogălniceanu, raionul Brăila, ocupîndu-se de ședințe tărăgănează campania de însămînțări.

— Te rog nu pleca! Mai avem punctul diverse și începem campania.

Economisind 2½ litri motorină pe zi și recondiționind piesele uzate S.M.T. „1 Mai" Brăila va realiza în acest an o economie de 240.000.

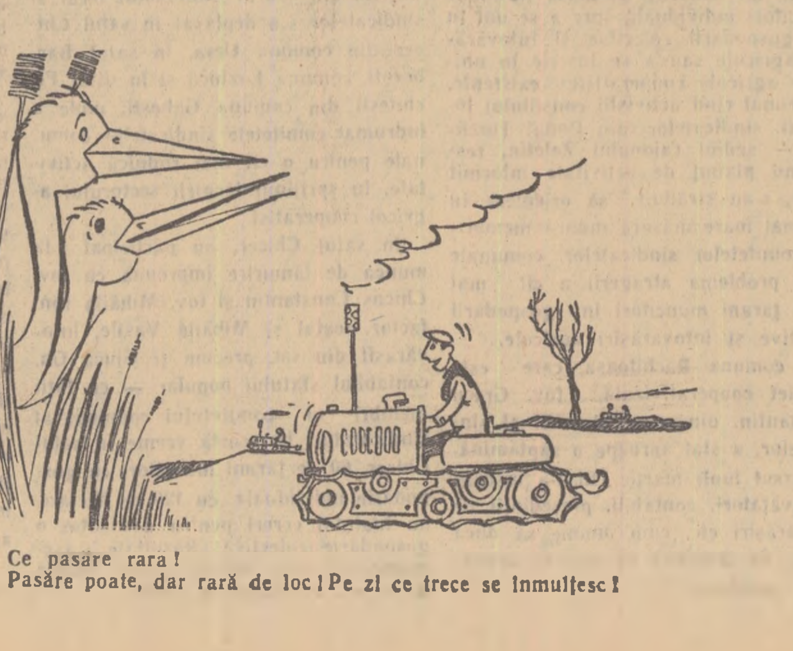
— Bine alimentată cresc repede.

La G.A.C. „Ilie Pintilie", soțiile unor membri din consiliul de conducere, nu iau parte la muncile agricole. De exemplu: soția brigadierului Popa Petre, motivează că are copii, deși aceștia sînt mari.

— Imposibil să ies la cîmp! Mă ocup de educația copiilor: îi învăț cum să joace horă.

Prin desțelenirea a 400 ha în balta Măxineni — punctul Mînăstirea, în anul ăsta se vor obține recolte bogate acolo unde altă dată era stufăriș.

— Ce pasăre rară!
— Pasăre poate, dar rară de loc! Pe zi ce trece se înmulțește!

PÎINEA

Fusese o iarnă cu toane. Peste cîmpuri, fugea ionaș, cu iz de muguri, martie. În crînguri, cucul nu începuse încă să cînte. Pămîntul beat de apă, fumula sub laxul soarelui. O aromă dulce de cernoziom, umplea largurile. Sulițele plăpînde, verzi, ale grîului, stăteau trufașe în vînt, parcă spunînd: „Am biruit și crivățul și gerul!"...

Cu toată răceala nopții, cînd amorțea pămîntul încă ud, pe șleaurile drumurilor bătute de roți, primăvara venea, despletită, rîzînd, cu părul în vînt. În urma ei, au pornit pe drumurile Bărăganului și tractoriștii.

Ziua trecuse pe nesimțite și noaptea își așternu întunecimea pe tot întinsul Bărăganului. Atunci primise și brigada a 7-a cuvîntul de plecare. Pe aceleași poteci cunoscute și răscunoscute, pregătiți pentru drumul cel lung, de aproape nouă luni, porniseră din sat și ei spre Semeteu, unde-i aștepta vagonul, gata de drum.

În noaptea aceasta de luci, veneau pe una din cărări Ică și cu Savu. Savu căra pe umeri, tot înjurînd, un cufăr greu. Ică ridea și-i dădea cu tifla. Ca să-i fie mai ușor, își trecuse cureaua soioasă de la pantaloni, prin mînerul patefonului și prin sfoara boccelei cu boarfele legate într-o pătură groasă și le ducea ca pe desagi, pe umeri.

Mușat, șeful brigăzii, nu se îndurase să se dezlipească de culcușul cald al ibovnicei și-i trimisese pe ei înainte, să pregătească vagonul. De mers întins, nu mai simțeau niciunul răceala nopții, iar cămășile li se lipiseră de pielea plină de nădușeală.

— Uite, acum mă simt eu om adevărat, măi Savule!

Celălalt nu răspunse. Înalt, deșirat, venea în urmă, gîfîind. La încrucișarea a trei drumuri, îi întîmpină cumpăna înaltă a unei fîntîni, cu o ciutură mare ce atîrna sub cer, ca o cădelniță uriașă. Ică chiui. Bărăganul rămase însă tăcut, nepăsător. — Iarna pentru noi e moarte curată, măi. Zău! Turbezi ca o cîrtiță în cotlon, pînă te înhață toți dracii...

— Iar începi, nea Ică?...

Văzu că Savu nu mai poate ține la drum și se opri să-i ajute să pună cufărul jos.

— Ehei!... Ce știi tu!... Aici trăiești, măi, aici, în lărgimea cîmpului!

— S-o la dracul de lărgime!...

Savu scuipă scîrbit și se așeză pe cufăr. Ică îl privi o vreme, mirat, apoi rosti:

— Drăcuiști lărgimea Bărăganului, Savule! De ce? Nu-ți mai place pîinea lui?

— Nu! M-aș căra de aici cît ai zice „pește", nea Ică! Zău! Unde a dus mutul iapa și surdul căruța!... Asta-i trai? Sîntem mai rău ca șătrarii!...

— Ce ești prost?

— De ce? Că vreau și eu un culcuș cald cu braț moale de muiere sub căpătîi?... Că mi s-a acrit de vaselină, de colb și de ploi?... Că mi-l osul dornic de moleșeala pufului, sătul de fierăria asta mișcătoare, pe care trudim nouă luni din an? ...M-am săturat, zău, m-am săturat!...

Ică tăcea încremenit. Trosc cu sete din țigara abia aprinsă, îi lumină pentru o clipă ochii, obrajii și-l privi atent, voind parcă să-i pătrundă toate gîndurile.

Savu, mirat de tăcerea lui Ică, scuipă iar într-o tufă de mărăcini.

— Mai stau campania asta și apoi mă topesc!

— Unde?

— În lume. Găsesc eu ceva de făcut într-o fabrică. Ori la vreun birou. Nu-mi mai zdrobesc oasele prin bulgării Bărăganului. Sînt tînăr, nea Ică!

— Ești? Și ce dacă ești?!

— Cum, ce dacă ești? Vreau să gust și eu din viața orașului. Acolo-i trai, nene! E-hei! ...Să mă văd numai vîslind pe asfaltul bulevardului, să vezi ce-am să domnesc!

Rîse ca un nechezat. Ică se ridică în picioare. Spre răsărit, albea geana zorilor. Îl apucă zdravăn de piept și-l trăzni drept în bărbie.

— Na, asta-i să știi!

Savu se ridică greoi și amețit. În lumina cețoasă a răsăritului, părea un bulumac înfipt în pămînt. Săltă pumnul, dar îl coborî încet înapoi.

— De ce dai, bre, nea Ică?

— De aia!

Îi trecuse furia. Se uita însă la el și-l cîntărea geambășește.

— Zi, ți s-a urît, hai?!?

Savu nu răspunse. Ică se întoarse spre răsărit și rămase stană, privind zarea roșie. Îi părea rău că nu și-a putut stăpîni mînia. Îl iubea doar pe Savu, pătimaș, cu dragoste de frate mai mare. De trei ori a vrut Savu s-o șteargă din brigadă și tot de atîtea ori Ică îl oprise la vreme. O dată l-a prelucrat două ceasuri, la umbra unui salcîm. A doua oară, l-a prins pe drum, galopînd după el, pe o gloabă scoasă de pe brazdă și l-a adus înapoi, de mînă, ca pe un frate mai mic. A treia oară însă, și-a ieșit din pepeni.

— Eu te-am urcat pe tractor, eu te cobor, Savule! Pricepi?...

Puse mîna pe cufăr, îl luă în spinare și spuse:

— Haidem!

Porniră. Cîmpul gol abia ieșit de sub omăt, luminat de zorii zilei, se așternea înaintea lor, cît vedeai cu ochii. Iuțiră pașii. Tăceau amîndoi, mergînd în marș azon. Un vînt rece, stîrnit ca din senin, rostogolea peste cîmpuri ciulinii, ca niște mingi mari, negre... Cînd osteniră, se opriră iarăși să mai răsufle. Ică puse cufărul jos și se așeză pe un capăt, iar pe celălalt îl arătă lui Savu a îndemnare să stea și el. Luă plosca de după gît, o destupă și i-o întinse.

— Hai, răcorește-te!

Savu bău încet, îndelung. I-o întoarse apoi, zîmbind prostește.

— Va să zică, mă caftiși, nea Ică?

— Dacă ești prost!

Ică rîse și-i dădu un ghiont zdravăn, gata să-l dărîme jos de pe cufăr. Apoi se uită lung la el. Îi vedea bine la lumina zilei și-i era parcă și mai drag. Tot lungan, cu fața măslinie și ochii mari, bulbucați ca de broscoi, era și în urmă cu trei ani. Revăzu aievea prima lor întîlnire, în camionul S.M.T.-ului. Băiatul [illegible] din sat. Savu se împotmolise în clasa a 6-a. Cînd auzi că taică-său vrea cu orice chip să-l facă popă cu parohie, a ieșit la drumul mare și s-a urcat în primul camion. Ică află povestea și astfel, Savu nimeri la S.M.T. L-a luat cu el două campanii, cu ajutor lor în toamnă, Ică l-a făcut stăpîn pe un Kadeu nou, nouț. Tot așa de înalt, stătea el și atunci, sus, în șaua tractorului fericit și solemn. Și Ică era fericit.

— Zi, te făcuși tractorist, Savule, ai?

— De lux, nea Ică!

— Dar știi tu, măi, într-a cui mînă e pîinea poporului?

— Într-a lui dumnezeu, nea Ică! a răspuns Savu și făcu cu ochiul celorlalți tractoriști din brigadă, strînși ca la urs.

— Într-a ta-i, prostule!

— Bine, nea Ică!

— Ce bine, bă! Uită-te la mine! De opt ani ar Bărăganul, auzi? Așa cum e el, pustiu, mi-i drag, Savule!... Aici am să mor!... (arătă Kadeul lui și continuă) — cu Nae al meu! Cu el de gît intru în pămînt, măi! Nu-mi mai trebuie nimic! Cînd mi s-or sfîrși zilele, am să cer să mă îngroape aici, în marginea Bărăganului. Să-l aud pe „Nae" sforăind... Să-i simt șenila pe piept. Savule, pricepi?...

Savu, mirat de tăcerea lui îndelungată îl trezi din gînduri.

— Acu, ce tot rumegi acolo, nea Ică? Să mergem!

— Haidem!...

Se ridicară. Savu puse mîna pe cufăr, să-l ducă el, dar Ică nu i-l dădu.

— Savule, îmi porți pică?

— Eu?! De ce? Parcă nu știu ce fel de om ești?...

— Așa-s eu, măi frate... Legat de pămînt... Și tu ești, dar nu pricepi încă.

Îl îmbrățișă. Apoi o porniră iarăși întins la drum. Cînd a răsărit soarele, au ajuns și ei la vagon. Pînă seara, sosiră pe cîmp toți tractoriștii. Rînduiră tractoarele, așezară tabăra lor permanentă pe același loc, ca și anul trecut. Au băgat soba în draci și au întins masă mare, punînd la un loc tot ce adusese fiecare de acasă. Unul învîrtea manivela patefonului, altul ințețea focul. Ică turna din ploscă vinul negru, în căni și privea lung la Savu. Acesta tăia, neîndemînatec o pîine mare, albă, de casă, coaptă în țest. Aroma ei, mai tare decît izul motorinei, umpluse tot locul. Ică zîmbi cînd văzu pe Savu mușcînd pofticios dintr-o bucată, pe care o mesteca lacom, bucuros.

— E bună pîinea, Savule?

— Strașnică, nea Ică! De ce?

— De aia!...

VASILE IOSIF

„Ăl bătrîn" povestește...

(Urmare din pag. 1)

„sfinții" și treptat am terminat-o și cu toți acei care nu știau alta decît cum să ne jupoaie mai mult pe noi cei săraci. Orînduirea nouă și dreaptă a muncitorilor și țăranilor a făcut ca de la an la an bunăstarea să-și facă tot mai mult loc în casele noastre. Și aceasta s-a întîmplat mai mult și mai bine mai cu seamă de cînd în Maglavitul nostru a luat ființă gospodăria colectivă. Ce-i drept, atunci, la început, în iunie 1952, n-a fost tocmai ușor. Ne înscrisesem abia 52 de familii cu pămînt puțin și cîteva animale de muncă. Statul însă ne-a ajutat și de astă dată cu tractoare și mașini. De atunci au trecut aproape 8 ani. Acum în colectiva noastră sîntem 1.573 de familii cu 4.038 de ha de pămînt. Ca avere obștească mai avem 141 de vaci cu lapte, 419 boi de muncă, 55 de juninci, 137 de porci, din care 32 de scroafe fătătoare, 1.064 de oi și 1.300 de păsări. După cum mi-a spus Florea, fi-miu, conducerea colectivei a hotărît să mai cumpere încă 720 de oi, 15 vaci cu lapte și 15 scroafe. Pentru animale am construit în cei aproape 8 ani 9 grajduri, o maternitate pentru scroafe, precum și un incubator cu o capacitate de 10.000 de ouă, o magazie de cereale, pătule și coteţe pentru păsări.

– Știi dumneata, mă întrebă la un moment dat, nea Petre, ce venituri a avut colectiva noastră în anul trecut, de pe urma contractărilor cu statul și de la animale?

– Dacă-mi spui, am să știu, îi zic eu.

– Vreo 5.200.000 lei. Frumoasă sumă, nu-i așa?

– Frumoasă, nea Petre.

– Bine și frumos trăiesc astăzi toți colectiviștii noștri, își continuă povestirea, interlocutorul meu.

– La fiecare sfîrșit de an, adaugă el, cînd se împart veniturile, colectiviștii harnici duc acasă multe care încărcate cu bucate și pe de-asupra și mulți bani. Constantin N. Vancă, care împreună cu familia lui a făcut anul trecut vreo 800 zile-muncă, a dus acasă numai grîu și porumb aproape un vagon, fără a mai socoti legumele, nutrețul și cei peste 8.000 de lei. Cîștigurile mari pe care le obțin colectiviștii le dă putința să trăiască omenește, fără grija zilei de mîine. Sînt astăzi în Maglavit aproape 800 de colectiviști care și-au cumpărat biciclete, 5 au motociclete, mai bine de 100 aparate de radio, iar restul și-au băgat în casă difuzoare. Mulți și-au cumpărat aragaz. Nu mai spun de cei peste 60 de colectiviști care în ultimii 2 ani și-au făcut case noi. Printre aceștia se numără Marin Epure, Gheorghe Enache și încă mulți alții.

Cam astea-s lucrurile mai de seamă petrecute în viața Maglavitului nostru, în cele aproape 60 de primăveri numărate de mine, își încheie povestirea nea Petre Fîntînă, „ăl bătrîn" cum îi spun maglavitenii.

– Tii bată-mă norocul să mă bată, era să uit ceva. Așa că fă bine și mai deschide o dată caețelul ăla și scrie:

– În anii noștri de democrație populară, la noi în Maglavit s-a mai făcut un dispensar cu vreo 30 de paturi, o farmacie, o casă de nașteri cu 12 paturi, un magazin universal, cămin cultural, o sală de cinematograf și s-a adus curent electric de s-a electrificat tot satul. Apoi avem școli ca la orașe cu... dar nici eu nu știu cîți învățători și profesori sînt. Și să scrii acolo, că toate astea le-am făcut noi maglavitenii, nu cu „minuni", ci prin munca noastră în gospodăria colectivă, strîns uniți în jurul partidului...

GH. BACIU

În patru rînduri

Membrii fostei întovărășiri „Neajlov" din comuna Babele-raionul Videle, au alcătuit G.A.C. „Progresul".

...Apoi, un hîtru bun de glume
A spus voios: — Vezi dumneata!
Am vrut să arătăm anume
Că... Babele pot progresa!

Ca urmare a obținerii producției sporite la culturile vegetale, la G.A.C. Sfințești-raionul Roșiori valoarea zilei-muncă a fost de 30 lei

Zicala-n forme bătrînești
Altă lumină azi aruncă
În sensul nou că la Sfințești
Omul sfințește... ziua-muncă.

V. F.

Ne aflăm la grădinița de copii a gospodăriei colective din comuna Băbiciu — regiunea Craiova. Educatoarea Orzață Zoia povestește copiilor un basm citit într-unul din volumele apărute de curînd.

Foto: G. DUMITRU

IN ȘCOALA NOUA

De curînd, în comuna Bodeștii de Sus, regiunea Bacău, a fost terminată construcția unei noi școli. Tocmai de aceea, așa după cum puteți vedea în clișeul de față, copiii comunei sînt foarte mîndri de faptul că învață în școală nouă.

Foto: AGERPRES

Muzeu sătesc

Intr-o sală a școlii de 7 ani din comuna Buriaș, raionul Snagov, a luat ființă un muzeu sătesc, care este vizitat de mulți cetățeni. Printre piesele muzeului sînt multe unelte agricole vechi, care arată în ce condiții de înapoiere s-a muncit pe ogoare în trecut, lucruri casnice și obiecte de îmbrăcăminte, care în mare parte au fost colecționate de cadrele didactice cu ajutorul elevilor.

GH. PETRE
corespondent

O lăudabilă acțiune patriotică

În cadrul lucrărilor pentru combaterea eroziunii solului pe terenurile degradate, de curînd peste 500 tineri elevi ai școlilor medii și elementare din orașul Huși, au efectuat 2.100 ore muncă patriotică la plantarea a 40.000 puieți de salcîm pe o suprafață de 4 ha. teren.

Pentru ajutorarea regenerării naturale a pădurilor tinerii hușeni au executat și alte lucrări de împădurire plantînd pe o suprafață de 2 ha. peste 20.000 puieți de stejar și frasin.

AUREL CIULEI
corespondent

O expoziție de artă plastică în sat

Intr-una din sălile spațioase ale școlii de 7 ani din comuna Storobăneasa, raionul Alexandria, regiunea București, artistul plastic Ion Cozma din București, a amenajat o frumoasă expoziție cu lucrările sale, executate în perioada cît a stat în mijlocul țăranilor muncitori din această comună, pentru a sprijini munca de culturalizare.

Cunoscînd viața nouă a țărănimii noastre, pictorul Ion Cozma a reușit astfel să picteze peste 160 de tablouri, care înfățișează aspecte ca: tractoriști arînd, colectiviști la muncă, învățătoare, un concurs „Drumeții veseli" etc. Numai într-o singură zi, expoziția a fost vizitată de peste 340 de țărani muncitori din comună și împrejurimi.

IONEL T. TRIFU
corespondent

În comuna Dragoș-Vodă concurs „Cine știe, cîștigă"

Nu de mult, în sala de festivități a căminului cultural din comuna Dragoș-Vodă raionul Călărași, regiunea București, s-a desfășurat cu mult succes un concurs „Cine știe, cîștigă".

In fața unei asistențe numeroase, răspunsurile bune date de concurenți la întrebările puse privind tema „Din clasicii literaturii noastre", au stîrnit admirația celor prezenți subliniată prin repetate și vii aplauze.

Premiile constînd din cărți de literatură au fost cîștigate de tinerii colectiviști: Vasile Mihalcea, Elena Dumitru și Marin Moraru.

Acest prim concurs, „Cine știe, cîștigă", va fi urmat de alte concursuri pe teme ca: „Din literatura noastră nouă", „Metode agrotehnice înaintate de muncă" și altele

ALEXANDRU DRAGULIN
corespondent

CE SĂ CITIM:

Semiologia medicală veterinară

de I. Adameșteanu, A. Nicolau și H. Bîrza

Tratatul de Semiologie medicală a animalelor domestice este prima lucrare originală de acest gen, publicată în țara noastră. Ea cuprinde tehnica de examinare a animalelor și simptomele pe care le pot prezenta animalele bolnave, fiind un îndreptar de bază pentru activitatea de clinică.

Afară de capitolele de Semiologie medicală propriu-zisă, s-a tratat pe scurt și semiologia aparatului locomotor, a aparatului genital, diagnosticul alergic și serologic, problemele diagnosticului de laborator etc.

Materialul este bogat ilustrat, atît în privința tehnicii de examinare, cît și în privința dezvoltării diferitelor manifestări și simptome pe care le poate prezenta animalul bolnav.

Lucrarea se adresează medicilor veterinari și studenților în medicină veterinară, medicilor, inginerilor zootehniști cercetătorilor din domeniul medicinei experimentale și biologiei etc.

COLȚUL APICULTORULUI

Pregătirea familiilor de albine pentru valorificarea optimă a culesurilor timpurii

Obținerea producțiilor sporite în apicultură depinde în cea mai mare măsură și de felul în care familiile de albine sînt îngrijite în această perioadă. Lucrările pe care apicultorii trebuie să le execute acum sînt hotărîtoare pentru valorificarea în cît mai bune condiții a culesurilor timpurii, din care cel mai principal este salcîmul.

Lucrarea cea mai importantă care trebuie efectuată în această perioadă este revizia generală a familiilor de albine care se execută în zilele calde și senine, fără vînt, cînd temperatura aerului la umbră este de cel puțin 14°. La această revizie se controlează calitatea mătcii după aspectul puietului căpăcit și după suprafața ocupată de acesta în faguri. Familiilor în cuibul cărora nu s-a găsit puiet de loc, puiet prea puțin sau puiet împrăștiat, trebuie să li se schimbe matca cu alta de la rezervă.

Cu ocazia controlului se va face și o evaluare a proviziilor de hrană din cuib, care trebuie să fie de cel puțin 5-6 kg miere, pentru a putea acoperi consumul ridicat de hrană cerut de creșterea din ce în ce mai numeroasă a puietului. În cazul cînd aceste provizii sînt insuficiente, se vor da familiilor de albine faguri cu miere căpăcită, luați de la rezervă sau în lipsa acestora se va administra sirop de zahăr în proporție 1 la 1, care se va turna căldut în celulele unui fagure gol sau în lipsa acestuia în hrănitorul de deasupra ramelor.

Pentru intensificarea ouatului mătcilor se recomandă în această perioadă și hrănirea stimulentă a albinelor, folosindu-se de asemenea siropul de zahăr (1 la 1), care va fi administrat pe înserat în porții zilnice de 200-400 g., în celulele unui fagure gol sau în hrănitor. La siropul de zahăr se poate adăuga și drojdie de bere în proporție de 50 g la 500 g zahăr.

Hrănirea stimulentă se va întrerupe în timpul cînd în natură este un cules de întreținere de la salcie sau pomi roditori. De asemenea în această perioadă apicultorii vor avea grijă să efectueze la timp lărgirea cuibului, mai ales la familiile puternice, creînd astfel mătcii spațiul necesar depunerii unui număr cît mai mare de ouă. Această lărgire se va executa treptat, după nevoie, și va consta din introducerea în cuib, lîngă ultima ramă cu puiet, de faguri clădiți luați de la rezervă.

În timpul hrănirii stimulente se vor lua toate măsurile pentru prevenirea furtișagului care în majoritatea cazurilor se produce din neglijența stuparului: cercetarea prea îndelungată a familiilor în timpul zilei, picurarea de miere pe pereții stupului sau în alte locuri din stupină etc. De asemenea în această perioadă se va menține împachetajul lateral cît și deasupra al podișorului în vederea păstrării căldurii cuibului necesară dezvoltării puietului, iar adăpătorul va fi în permanență alimentat cu apă.

O altă lucrare care trebuie executată acum constă în curățirea și dezinfectarea stupilor precum și a întregului utilaj din stupină.

Dacă la revizia generală de primăvară au fost găsite familii suspecte de boală, se vor lua probe de faguri cu puiet sau probe de albine moarte și se vor trimite la cel mai apropiat laborator bacteriologic veterinar pentru precizarea diagnosticului.

În această perioadă se va face și unirea familiilor slabe, adică a celor care la începutul primăverii ocupă numai 3-4 intervale între faguri. De asemenea vor fi alese familiile destinate creșterii de mătci și trîntori pentru anul respectiv, care trebuie să fie sănătoase și să fi avut în anii trecuți indici superiori de productivitate.

În zilele neprielnice lucrului în stupină, apicultorii se vor îngriji de fixarea fagurilor artificiali în rame, pregătirea inventarului de creșterea mătcilor, pregătirea nucleelor etc.

Pe măsura efectuării la timp și în bune condiții a lucrărilor principale din această perioadă, apicultorii vor avea în preajma culesului de salcîm familii puternice, de la care vor putea obține producții sporite de miere și ceară.

D. GEORGESCU

Sfatul medicului

Criza de ficat

Colica hepatică sau criza de ficat, este o stare dureroasă ce apare brusc, datorită unei contracturi produsă la nivelul musculaturii căilor biliare. Această contractură survine în special în timpul evoluției calculozei (piatră) biliare și este însoțită mai totdeauna, de inflamația acută sau cronică a căilor biliare principale.

Colica hepatică este anunțată bolnavului printr-o serie de semne ca: dureri vagi în capul pieptului și în dreapta abdomenului, sensibilitate la presiune în aceleași regiuni, lipsa poftei de mîncare, greață și constipație.

Criza se manifestă brusc la 2—5 ore după masă, mai ales după masa de seară. Durerea este puternică și continuă, bolnavul se vaită zgomotos, este neliniștit, nu-și găsește locul în pat, fața îi este palidă, speriată, pielea acoperită de sudori reci. Durerea merge către umărul drept, regiunea deltoidiană, gît, regiunea spatelor, avînd caracter de arsură, crampă profundă, pumnal. Vărsăturile sînt la început alimentare, apoi bilioase. Din cauza intensității și persistenții greții, este imposibilă orice înghițire de lichide sau medicamente. Uneori apar frisoane urmate de febră, 38—39 de grade. Starea generală a bolnavului este rea. Pulsul accelerat, urinile tulburi, închise la culoare și dese. După trecerea crizei, rămîn la apăsarea abdomenului o serie de puncte dureroase: în dreptul capului pieptului, ficatului, coastei a IX-a etc.

Colica hepatică prezintă în general perioade brusce dureroase, alternînd cu faze de acalmie. Durata accesului este de obicei de mai multe ore, după care durerile descresc încetul cu încetul. La finele crizelor se produc deseori emisiuni de urini și un somn profund. Colica hepatică descrisă mai sus, reprezintă forma tipică obișnuită. Există și forme atipice, în care durerea merge spre stînga și are caracter anginos (falsă angina de piept), ori este ca o ghiară și merge spre rinichi.

În timpul evoluției colicii hepatice, pot apărea o serie de complicații printre care ruptura căilor biliare, colecistită, abces hepatic, palpitații, convulsii, leșinuri, paralizii etc.

Indicația majoră care se impune în timpul crizei de colică hepatică este de a suprima durerea și spasmul căilor biliare. În acest sens se va recomanda repaus la pat, cu aplicarea unei comprese groase muiată în apă caldă, pe regiunea dureroasă. Foarte bune rezultate dau și cataplasmele fierbinți cu făină de in, porumb sau cartofi.

Dacă starea bolnavului permite, se poate face și o baie caldă prelungită. În caz de temperatură se vor pune pungi de gheață pe regiunea bolnavă. În crizele repetate, se vor face clisme calmante cu antipirină sau laudanum.

Rezultate bune dau și supozitoarele cu extract thebaic și spasmoverin. În crizele persistente se dau injecții intramusculare cu Sedalgin 1—2 fiole pe zi, sau Dilauden simplu, asociat cu atropină. Morfină, injecții de 0,01 gr de 3 ori pe zi, în caz de crize violente. Regimul alimentar va fi în funcție de toleranța gastrică.

Dr. GH. M. GHEORGHE

Pentru un ajutor și mai substanțial

Consiliul local al sindicatelor din raionul Zeletin, în sprijinul transformării socialiste a agriculturii

În prezent, agricultura raionului Zeletin, regiunea Bacău, este cooperativizată în procent de 93 la sută. În ultimul an gospodăriile colective și întovărășirile agricole existente în raion au obținut succese importante, care au demonstrat cu prisosință țăranilor muncitori cu gospodării individuale marea superioritate a muncii în comun cu mijloacele mecanizate. Ca urmare a acestui fapt, în 1959 au luat ființă încă 5 gospodării colective în comunele Lozinca, Frumușelu și Podul Turcului — și alte 6 întovărășiri agricole la Godinești, Ghelävești și alte comune.

La succesele obținute pînă în prezent în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii, o contribuție însemnată au adus-o multe din cele 22 comitete ale sindicatelor comunale — care sub îndrumarea organizațiilor de partid, au desfășurat o rodnică muncă de lămurire în masa țăranilor muncitori individuali, spre a se uni în noi gospodării colective și întovărășiri agricole sau a se înscrie în unitățile agricole cooperatiste existente. În primul rînd activiștii consiliului local al sindicatelor din Podul Turcului, — sediul raionului Zeletin, respectînd planul de activitate întocmit lunar, s-au străduit să orienteze în cea mai mare măsură munca membrilor comitetelor sindicatelor comunale către problema atragerii a cît mai mulți țărani muncitori în gospodării colective și întovărășiri agricole.

În comuna Răchitoasa, care este complet cooperativizată, tov. Grecu Constantin, din consiliul local al sindicatelor, a stat aproape o săptămînă, în cursul lunii martie. El i-a instruit pe învățători, contabili, președinții de întovărășiri etc. cum anume să ducă munca de lămurire în această importantă problemă.

Ca urmare a îndrumărilor date, unii dintre membrii comitetului sindicatului comunal — ca de exemplu învățătorii Motaș Polimen și Apostol Ștefan, sau contabilul sfatului popular al comunei Răchitoasa tov. Maxim Virgil, au muncit cu foarte bune rezultate. Astfel numai în cursul lunii martie 1960 au fost înaintate 100 de cereri cu peste 200 ha, pentru înființarea în această comună a unei gospodării colective.

La rîndul său, tov. Chicuș Constantin, tot din cadrul Consiliului local al sindicatelor s-a deplasat în satul Chicer din comuna Ursa, în satul Bărboești, comuna Lozinca și în satul Fichitești din comuna Găbești, unde a îndrumat comitetele sindicatelor comunale pentru o cît mai rodnică activitate, în sprijinul lărgirii sectorului agricol cooperatist.

În satul Chicer, au participat la munca de lămurire împreună cu tov. Chicuș Constantin și tov. Mihăilă Ion, factor poștal și Mihăilă Vasile, întovărășit din sat, precum și Giucă Gh. contabilul sfatului popular — cu toții membri ai comitetului comunal al sindicatului. În scurtă vreme în satul Chicer, 60 de țărani muncitori cu gospodărie individuală cu 120 de hectare, au înaintat cereri pentru a alcătui o gospodărie colectivă. Rezultate asemănătoare s-au obținut și în satele Bărbosul, Fichitești și altele.

— Dar în comunele unde membrii consiliului local al sindicatului nu s-au putut deplasa, cum este sprijinită munca de lămurire în scopul transformării socialiste a agriculturii? l-am întrebat pe tov. Chicuș.

— În luna februarie a acestui an, consiliul nostru a organizat instruirea în cadrul a 8 lecții a unui important număr de agitatori care au desfășurat o muncă asemănătoare, cu bune rezultate, în centrele de comună din raion. În plus, președintele și secretarul consiliului local al sindicatelor au luat parte la alegerea noilor organe sindicale în 9 comune. Cu acest prilej, s-a făcut încă o instruire a membrilor sindicatelor în problema lărgirii sectorului agricol cooperatist.

Tot în acest scop, consiliul local al sindicatelor a organizat în comunele Lichitoni și Răchitoasa două schimburi de experiență — la care au participat membrii ai comitetelor sindicatelor comunale. În cadrul acestor schimburi de experiență au fost expuse metodele cele mai bune folosite în munca de atragere a țărănimii muncitoare pe făgașul agriculturii socialiste. Ulterior, în comunele Godinești, Lozinca, Tăvădărești, Lichitiseni, Burdusaci și Buda, au fost alcătuite echipe de agitatori care au pornit o muncă susținută de lămurire în masa țărănimii muncitoare, asupra avantajelor muncii, îndeosebi în gospodăriile agricole colective.

Rezultatele în acțiunea de dezvoltare a sectorului socialist din agricultura raionului Zeletin ar fi fost și mai bune (în prezent în raionul Zeletin sînt numai 12 gospodării colective față de 136 de întovărășiri agricole) dacă consiliul local al sindicatelor ar fi sprijinit mai temeinic și comitetele sindicatelor din cele 3 unități agricole de stat din raion — S.M.T. Podul Turcului și G.A.S.-urile Vultureni și Crăești. Aceasta cu atît mai mult cu cît mecanizatorii de la S.M.T. se află permanent în mijlocul țăranilor muncitori, începînd cu campania de primăvară, iar cele două gospodării de stat contribuie pe felurite căi (cu mijloace mecanizate, semințe de soi, animale de prăsilă etc.) la ajutorarea unităților agricole cooperatiste din raion.

De asemenea nu poate fi socotit pozitiv faptul că în anul 1959 nu s-au organizat schimburi de experiență ca cele arătate mai sus în toate centrele de comună din raion și că unele comitete ale sindicatelor comunale (ca cele din comunele Tănăsoaia, Glăvănești, Lehancea, Blaga și Cociu) nu au acordat atenția cuvenită problemei transformării socialiste a agriculturii.

Dacă tovarășii aleși de curînd în consiliul local al sindicatelor vor îndeplini planul de muncă pe care l-am văzut la sediul consiliului de la Podul Turcului — în care se prevede că pînă la 1 mai se vor organiza alte 2 schimburi de experiență pe aceeași temă, în comunele Stănișești și Glăvănești, — dacă se va acorda mai mult sprijin comitetelor sindicatelor din unitățile agricole de stat și din comune — este sigur că rezultatele vor fi și mai bune. Astfel, consiliul local al sindicatelor va contribui efectiv — alături de ceilalți agitatori din raion, ca în scurtă vreme, prin convingerea unui tot mai mare număr de țărani muncitori, raionul Zeletin să fie complet cooperativizat.

M. RAICU

PRIMĂVARA LA MOZĂCENI

Ultimele zile de martie au adus o ploaie care a risipit îngrijorările colectiviștilor. Și nu e de mirare, căci vremea uscată și mai ales vinturile de primăvară prelungite nu aduc nici o bucurie pentru oamenii cimpurilor.

De aceea și inginerul gospodăriei colective din Mozăceni, tov. Constantin Ionescu, era tot atît de vesel ca oricare dintre membrii gospodăriei. Aceasta nu numai din pricina ploii ce căzuse, ci mai ales, că ploaia îi prinsese pe colectiviști gata cu toate însămînțările din epoca I-a.

Cine il aude vorbind despre muncile efectuate, despre ceea ce gospodăria și-a propus să înfăptuiască în acest an, înțelege bine că tînărul inginer este omul realităților. Că in ziua aceea de început de aprilie se afla la sediul gospodăriei, aceasta era pur și simplu o intimplare. De obicei, el stă mai toată ziua pe cimp. Il văd și acum : un om vînjos, cu fața rumenă, înăsprită de vint, cu ochii țintind departe. Era îmbrăcat ca pentru treabă la cimp : pantaloni bufanți de postav, canadiană și in picioare cu bocanci. După îmbrăcăminte părea a fi un om care s-a pregătit să suie la munte, în plimbare de agrement, să cerceteze înălțimile. Inginerul însă era in ținuta de fiecare zi, așa cum oricine l-a văzut străbătînd cimpia gospodăriei colective din Mozăceni. La urma urmei asta ii este meseria, ar putea să zică cineva fără a se teme că spune un neadevăr. Da ! aceasta ii este menirea, dar inginerul gospodăriei colective din Mozăceni, care muncește aici de cinci ani, nu e un simplu salariat care face totul numai fiindcă i se plătește. Am înțeles că el se consideră al gospodăriei, al colectiviștilor pe care i-a îndrăgit și-i învață cum să suie cit mai sus, cum să lucreze pămintul mai bine, cum să crească animalele, cum să culeagă roade mai multe. Tocmai conștiința omului nou al vremurilor noastre, l-au ținut și-l ține aici la Mozăceni, comună din raionul Costești.

— Ați văzut tarlaua aceea de griu, cum nu e alta prin partea locului ? In toamnă am aplicat pe ea peste 6.000 kg de superfosfat, iar inaintea ploii am terminat tăvălugitul și am dat alte îngrășăminte : 5.000 kg azotat de amoniu, explică inginerul Ionescu, deschizind drumul unei foarte plăcute și interesante discuții în legătură cu gospodăria colectivă și munca colectiviștilor din Mozăceni.

Sporirea producției la hectar și dezvoltarea creșterii animalelor — iată două obiective principale urmărite de aceștia.

— Aici la Mozăceni nu avem pămint roditor ca pe Bărăgan ; aci trebuie aplicate îngrășăminte și avut grijă ca toate lucrările agricole să fie executate la timp, cît mai bine ; uite, deosebit de îngrășămintele chimice, noi folosim pe scară largă și pe cele naturale. Numai pe tarlaua cu secară furajeră am împrăștiat de curind 10.000 kg mraniță, zicea inginerul.

Vorbele lui duceau gindul la viitoarele lanuri de griu și secară, mindre cum numai pe tarlalele gospodăriilor colective se pot vedea. 500 hectare de griu înseamnă, după cum se înfățișează acum, primăvara, aproape sau poate peste 100 de vagoane de bucate pentru gospodăria colectivă din Mozăceni. Acolo, deci, în largul cimpului, unde inginerul Constantin Ionescu își petrece mai tot timpul zilele, pe tarlalele de griu, care se pierd în fund de zare albăstrie, crește belșugul și bucuria colectiviștilor, in cea de a 11-a primăvară de cînd ei și-au unit pămînturile și puterile de muncă.

★

Amiaza de aprilie a limpezit cerul punctat pînă acum de nori albi-albăstrii ; soarele a încălzit încet-încet fața cimpiei, și-acum boarea primăverii se ridică din brazdele de pămint reavăn, ca dintr-o piine scoasă din cuptor. Aceste amănunte care nu fac parte din discuția cu inginerul agronom, fac totuși ca primăvara la Mozăceni să fie tot atît de frumoasă ca și în alte zile.

— Ceea ce ne preocupă în mod deosebit este și problema dezvoltării creșterii animalelor, continuă inginerul Constantin Ionescu Efectivul de animale pe care il are în prezent gospodăria, nu ne mulțumește ; el va trebui mărit pînă la sfîrșitul acestui an la 251 taurine (dintre care 150 vaci de lapte), la 45 scroafe de prăsilă, la 950 oi-mame... Așa prevede planul nostru de producție pe 1960.

Dacă se are in vedere că pe lingă hotărîrea colectiviștilor de a mări efectivul de animale, s-au luat toate măsurile spre a se asigura o puternică bază furajeră, (434 hectare de lucernă, dughie, borceag, dovleci furajeri, porumb siloz, plus aproape 19 vagoane de concentrate — porumb, orz etc.), reiese clar că problema dezvoltării creșterii animalelor se află într-adevăr în centrul preocupărilor colectiviștilor din Mozăceni. Pe de altă parte, nici problema construcțiilor zootehnice nu este neglijată. Mergînd pe linia folosirii resurselor locale, gospodăria colectivă din Mozăceni va construi în acest an un grajd pentru 100 vite mari, un saivan pentru 500 oi, o puiernită pentru 1.000 păsări. In acest scop s-a trecut de pe acum la pregătirea materialului lemnos, a chirpiciilor și cărămizilor necesare.

— Nu am spus totul, reia discuția inginerul ; trebuie arătat că și de problema cadrelor — a oamenilor calificați în creșterea animalelor — ne-am ocupat în mod serios. Nu este vorba nici de niscaiva absolvenți de școli de specialitate, ci de alegerea cu grijă a celor mai buni colectiviști care au dat dovadă, atît de pricepere in creșterea animalelor, cît și de dragoste față de acestea. Știți : „ochiul stăpinului îngrașă vita". Proverbul are valabilitate și în cazul nostru.

Inginerul agronom a încheiat discuția cu arătarea numelui iscusiților crescători de animale din gospodăria colectivă din Mozăceni : Marin Ciuculete, Ene Marin, Aurică Buliga, Oprea Petre, Oprea F. Gheorghe și Dumitru Tunaru, încredințat că munca acestora va contribui din plin la îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul de producție pe acest an.

Producții sporite la toate culturile și dezvoltarea creșterii animalelor — iată preocupările din această primăvară ale colectiviștilor din Mozăceni, și ale inginerului agronom al gospodăriei lor.

RADU SANDU

Măresc suprafața pomicolă

Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Starchiojd, raionul Teleajen, măresc suprafața pomicolă cu încă 10 ha. Pînă în prezent ei au plantat 5 ha cu 1.000 pruni, iar pe restul de 5 ha s-au săpat gropi pentru 1.000 bucăți meri și peri ce sînt în curs de plantare.

O dată cu plantarea de noi pomi în masiv, colectiviștii au mai plantat în golurile din livezi peste 400 pomi (meri, peri și pruni), au curățat livezile de mușchi și licheni, au stropit 4.000 pomi și au transportat în livezi cantitatea de 120 tone gunoi de grajd.

Fruntași în muncile efectuate pînă în prezent s-au situat colectiviștii : Ștefan Zaharachescu, Toma Zaharachescu, Marghioala D. Stanciu, Stan Ivan, Sofia Bocan și alții.

VASILE C. ENESCU
corespondent

★

Colectiviștii din Radoești, raionul Bîrlad, au hotărît să planteze 5 ha cu pomi, în majoritate prin muncă voluntară. In acest scop ei au și săpat 680 de gropi economisind peste 100 zile-muncă. Printre fruntași se numără Pultea Mihai care a săpat 24 gropi, D. Mereuță care a săpat 12 gropi, utemistul Constantin Mereuță, 24 gropi și mulți alții. Colectiviștii din Radoești continuă cu spor lucrările în livadă.

CEZAR VICUL
corespondent

Primesc avansuri bănești

Conducerea gospodăriei colective „Lampa lui Ilici" din comuna Ovidiu, regiunea Constanța, se preocupă intens de reușita muncilor agricole din campania de primăvară, de care depinde în mare măsură bogăția recoltelor viitoare. In acest scop consiliul de conducere mobilizează zi de zi marea masă a colectiviștilor pentru a executa toate lucrările agricole de campanie în cele mai bune condiții agrotehnice.

Acum cîteva zile, gospodăria a împărțit colectiviștilor avansuri bănești pentru zilele efectuate în primul trimestru. S-au dat cite 4 lei la fiecare zi-muncă. Cei ce au muncit cu tragere de inimă au primit frumoase sume de bani. Printre aceștia se numără: Bărbatu Ion, Gavrilă Ion, Ghișan Tănase, Ciucă Ștefan, Fralea Constantin, Timoftea Mihai, Machidon Simion, Bucur Ion, Feizula Eschender, Branovici Ghiță și mult alții.

G. TEODORESCU
corespondent

Cu ajutorul aviației

Pe tarlalele pe care va fi însămînțat porumbul la G.A.S. Ivănești, regiunea București, se împrăștie în prezent îngrășăminte chimice. După cum se poate constata din fotografia de față, această lucrare se execută cu ajutorul aviației

Foto : AGERPRES

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

La G.A.S. Mărculești

Problema bazei furajere — o problemă rezolvată

Convorbirea noastră cu tovarășii din consiliul G.A.S. Mărculești nu s-a purtat, cum de fapt se obișnuiește, stînd la birou. A fost — i-aș putea spune — o convorbire din mers. Și în timp ce vizitam grajdurile de vaci nu o dată au luat parte la ea brigadierii și mulgătorii. Fiindcă spațiul nu permite, n-am să redau convorbirea în întregime. Mă opresc doar la ce s-a spus despre baza furajeră.

— Mda, aveți vaci frumoase, dar cum stați cu planul? Mă refer la anul 1959

— Cînd planul e îndeplinit, situația poate fi apreciată ca bună. Noi am și depășit planul cu puțin...

Pentru că zootehnistul gospodăriei, caută un cuvînt pe care nu-l găsește, organizatorul de partid intervine :

— Cu planul stăm bine, cu producția nu prea. 2.599 de litri lapte pe cap de vacă nu-i o producție care să ne mulțumească.

Dintr-una intr-alta, discuția ajunge la baza furajeră.

— Atit în privința producției, cit și a prețului ei de cost rezultatele depind, circa 50 la sută, de nutreț — spune zootehnistul.

— Și de îngrijitori — într-o măsură la fel de mare — remarcă tov. Mercut Valeriu, directorul gospodăriei. Naida Ion, Precupeț Dumitru și Moruz Sava n-au avut vaci și nutrețuri mai bune decît restul mulgătorilor, dar iată că au muls în medie 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă. Fără producția de 3.000 de litri pe fiecare vacă, obținută de ei, n-am fi ajuns la media de 2.599 de litri de lapte pe gospodărie. Anul acesta trebuie să ridicăm toți mulgătorii la nivelul fruntașilor.

Desigur însă furajele rămîn problema cheie pentru gospodăria noastră. Bărăganul ne obligă să n-o pierdem niciodată din vedere.

— Tocmai de aceea v-am ruga să ne spuneți cum au fost asigurate furajele, cum ați procedat pentru a putea hrăni vacile cu rații echilibrate ?

— Anul trecut, spune inginerul șef al gospodăriei, noi am furajat 332 de taurine. Le-am asigurat furaje complete. Vacile au fost scoase din stabulație încă din aprilie. Pășunatul animalelor a fost asigurat din 50 de ha de secară de toamnă și 50 de ha de iarbă de Sudan, care a fost completat cu lucernă cultivată pe 90 ha în sistem irigat și cu suculente : 420 de tone de porumb siloz, 700 de tone de borhot de sfeclă. In plus am mai prevăzut 50 de tone de tăiței de sfeclă uscată și coceni tocați și amestecați cu melasă.

In vederea obținerii unui echilibru între apă și substanță uscată, gospodăria noastră a dat vacilor — pe lîngă porumb siloz — și nutrețuri fibroase — fin de lucernă și de borceag — și grosiere — vreji de mazăre, paie de orez, ovăz și orz.

— Desigur că ați furajat vacile și cu concentrate. Cu ce fel de concentrate ? Cum le-ați produs sau, eventual, cum le-ați procurat ?

— Mai degrabă trebuie să spunem cum le-am procurat pentru că n-am prea folosit concentrate produse anume pentru hrana taurinelor. De la orezării am obținut gozuri de orez, de la mori tărițe de grîu și praf alb. Apoi G.A.S. Mărculești este o unitate cercalieră așa că se ivesc destule gozuri și spărturi uruite de grîu, mazăre, porumb, orz, ovăz. Acestor resturi le-am găsit o întrebuințare valoroasă, administrîndu-le în hrana taurinelor. Gozurile de orez și grîu au o ridicată valoare nutritivă. Așadar am avut concentrate de bună calitate.

— Masa verde servită la iesle are un volum foarte mare. De amplasarea culturilor furajere în apropierea grajdurilor depinde costul transporturilor.

— Doi ani de-a rindul gospodăria noastră s-a aflat într-o zonă de secetă, iar noi n-am fost destul de pregătiți s-o combatem cu eficacitate. Am obținut la culturile furajere producții mici la hectar și, în consecință, costuri ridicate. De aceea, furajele au urcat prețul de cost al laptelui, deși mulgătorii s-au străduit să le prepare în așa fel ca să le mărească coeficientul de digestibilitate. Amplasarea culturilor furajere, care necesită un volum mare de transport, în apropierea grajdurilor, a făcut ca la costul de producție ridicat să nu se mai adauge noi cheltuieli. Astfel, culturile furajere pentru masă verde au fost cultivate la cîteva sute de metri de grajduri. Aproape de grajduri au fost cultivate și furajele pășunate, așa că anul trecut n-a fost nevoie să facem cheltuieli pentru înființarea de tabere de vară.

— După cîte înțeleg o rezervă de reducere a prețului de cost al laptelui constă în ieftinirea furajelor. Ați luat măsuri în acest sens ?

— Da. In primul rînd aș vrea să spun că efectivul de vaci aproape se va dubla, așa că și suprafețele cultivate cu plante furajere vor fi mai mari. Ele nu vor crește desigur în aceeași proporție cu efectivul fiindcă, mărind producția la hectar vom putea să furajăm o vacă cu nutrețul cultivat pe o suprafață mai mică decît în anii trecuți. Pentru o sporire substanțială a producției de furaje vom aplica la toate culturile furajere, întregul complex de reguli agrotehnice. Plus de aceasta extindem cultura furajelor în sistem irigat. In 1959 la lucerna irigată cultivată pe 90 de ha am obținut aproape 630 de tone de fîn de foarte bună calitate. In acest an vom iriga 96 de ha cultivate cu furaje pentru masă verde, 76 de ha cu porumb pentru siloz, 173 de ha cu lucernă etc. In sistem neirigat vom cultiva, între altele, secară și orz pentru pășunat pe 50 de ha., mazăre pe 214 ha Prin folosirea masivă a îngrășămintelor vom obține la culturile de plante furajere irigate producții apropiate de cele ce se obțin pe loturi demonstrative. La culturile neirigate vom obține, după cum am spus, producții mari pentru că, începînd cu pregătirea terenului și terminînd cu recoltatul, totul va fi făcut potrivit cerințelor științei. In privința distanței, asolamentul ne obligă să cultivăm furajele mai departe de grajduri. Unele vor fi la peste 3 km de grajd. Pentru a nu urca prețurile de cost cu transportul, constituim tabere de vară din materiale locale, ieftine. Așa că vom produce furaje ieftine, nu vom face cheltuieli de transport.

— Iată de ce avem certitudinea — a încheiat zootehnistul — că gospodăria noastră va obține pe puțin 3.000 de litri de lapte în medie pe cap de vacă. De altfel, în primul trimestru al anului acesta am și depășit producția, livrînd statului 3.700 litri peste plan. Ne propunem ca să realizăm litrul de lapte cu cca. 1 leu.

— Mai mult nu se poate ?

— Ba da, a intervenit organizatorul de partid. Irigînd 76 de ha cultivate cu porumb pentru siloz și 173 de ha cu lucernă vom putea obține la furaje producții și costuri care ne vor permite să producem laptele sub un leu preț de cost. De altfel am și discutat lucrul acesta cu mulgătorii.

Inainte de plecare am discutat problema prețului de cost cu cîțiva mulgători.

— Poate că ar fi bine să cultivăm pepeni furajeri și varză furajeră în sistem irigat — mi-a spus unul din ei. Atit varza cît și pepenii furajeri dau producții mari la hectar și constituie totodată un nutreț gustos care se obține la un preț de cost scăzut.

Ing. V. RIZESCU

Rezultatele micii mecanizări

In 1957 gospodăria agricolă de stat Mărculești a început să introducă mecanizarea transportului furajelor voluminoase, a bălegarului și adăpători automate la grajdul vacilor. Anul trecut, alimentarea cu apă a fost introdusă și la grajdul de tineret taurin. Totodată, folosindu-se resursele locale, a fost construit un șopron pentru tocarea și amestecarea mecanică a cocenilor de porumb cu melasă. Șopronul a costat doar 1.200 de lei. In acest an urmează să fie extinsă alimentarea automată cu apă și introdusă linia decovil la toate grajdurile de vaci. In scopul măririi coeficientului de digestibilitate a furajelor grosiere se va înființa pe lîngă fiecare gajd o cameră în care se vor toca, prepara și umecta aceste furaje.

Ultima măsură — menită să ridice valoarea nutritivă a grosierelor, îndeosebi a cocenilor de porumb va contribui la creșterea valorii nutritive a furajelor și reducerea cheltuielilor de producție. Ca și toate celelalte măsuri de mică mecanizare și acestea vor ridica substanțial productivitatea muncii.

In sectorul viticol munca e în toi

In acest an sectorul viticol al GAS Murfatlar se va extinde cu încă 25 de ha. plantații portaltoi și cu 85 de ha. vie altoită. Pînă acum s-au plantat 38 de ha. cu viță altoită. Pe restul terenului s-au efectuat toate lucrările pregătitoare : nivelare, pichetare, gropi și aducerea materialului săditor In cîteva zile plantatul va fi terminat.

Concomitent cu lucrările de extindere a sectorului viticol — s-au început și lucrările pe cele 611 ha. de plantații existente. Pînă la 23 martie s-au dezgropat 464 de ha. și s-au aplicat îngrășăminte chimice pe 230 de ha. Cîte 600 de kg. la ha. Cincizeci și patru de ha. au fost fertilizate cu îngrășăminte naturale. Cite 40 de tone la ha. Ingrijirea butucilor de viță este, de asemenea, o preocupare a viticultorilor. Ei au tăiat și copcit vițe pe o suprafață de 144 de ha. După aceste lucrări se execută fie repararea spalierului, fie arăcitul în raport cu sistemul de susținere. Numai într-o zi s-a arăcit via de pe 6 ha.

In fruntea lucrărilor din viticultură s-au situat N. Bordolenco, șef de brigadă de mecanizare completă și maiștrii viticoli N. Cocea, Teodor Luca, N. Zarea și Gh. Nazare.

NICULAE I. URSU
corespondent

Cifre și fapte

● Membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Pelișor, raionul Agnita, au luat măsuri ca în acest an să însămînțeze intercalat o suprafață de 150 ha cu fasole, dovleci și cineră pentru sămînță în cultura de porumb.

● Membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, au hotărît ca în acest an să mărească simțitor sectorul zootehnic. Numărul vacilor cu lapte va crește de la 78 la 207 capete, al oilor de la 800 la 1.840 capete, iar al porcilor de la 241 la 500 capete.

● Membrii întovărășirii agricole din satul Lehnești comuna Movila Ruptă raionul Trusești, au hotărît ca întreaga producție ce va fi obținută de pe o suprafață de 11 ha. însămînțate cu griu să fie vîndută statului pe bază de contract, iar banii să fie vărsați la fondul de bază. Tot pentru fondul de bază ei vor mai vinde statului producția de sfeclă de zahăr de pe o suprafață de 5 ha. Cu acești bani ei vor construi o magazie de cereale.

● Gospodăria colectivă din comuna Bordușani, raionul Fetești va crește în acest an un număr de 15.000 păsări față de 650 cît are în prezent.

● Colectiviștii din comuna Tulușești, regiunea Galați, au început amenajarea celor 85 ha. destinate pentru cultivarea irigată a porumbului, sfeclei de zahăr și florii-soarelui.

Întovărășiții din Rudari

PLANTEAZĂ POMI RODITORI

Ca să ajungi la Rudari trebuie să mergi de la Găești, înspre nord, cale de aproape 30 de km. In drum intilnești apa riului Potop, de-o parte și de alta a riului se văd dealuri care, pe măsură ce înaintează, devin din ce în ce mai semețe pînă se leagă de munții Făgărașului. Pe alocuri, aceste dealuri sînt acoperite cu plantații de pomi compacte. Cei mai mulți dintre pomii fructiferi sînt însă stingheri ca și cum, în joacă cineva i-ar fi înfipt la nimereală. Pe dreapta, printre livezile masive și printre pomii răzleți, răsar o mulțime de sonde care dau și mai multă viață peisajului. Numărul lor iți scapă, căci se pierd în sus, pînă pe crestele dealurilor, și dispar apoi în păduri.

Apropiindu-te de aceste livezi, constați lipsa de grijă față de pomii roditori. Pomi cu o coroană formată la voia întîmplării, prea înalți ca să aibă o coroană bogată în ramuri, plantați alandala chiar unde sînt compacți.

Aceste livezi îmbătrînite înainte de vreme sînt întretăiate de fîșii de păduri. Din loc în loc pămîntul este brăzdat de ravene și ogașe ca rezultat al erodării solului.

In mijlocul acestor locuri se află satul Rudari, raionul Găești. Livezile lor sînt aidoma celor descrise pînă acum, cu deosebirea că ele sînt mai rare. Astfel, aici, poți vedea spinări întregi de dealuri golașe, brăzdate de și mai multe ravene și ogașe, (șanțuri săpate de ape). Acest pămînt nu este tocmai bun pentru cultura cerealelor. Cultivat însă cu pomi roditori, s-ar putea scoate de pe el venituri mari. Așa și fac acum cele 215 familii de țărani muncitori care și-au unit puterile și pămînturile în întovărășire. Indrumați și sprijiniți de organele de partid și de stat, întovărășiții din Rudari au hotărît să planteze cu pomi roditori tot dealul de pe partea dreaptă a pîrîiașului Potocel. De curînd, ei, au început lucrările de pichetat, ajutați de inginerul Florea Neagu de la secția agricolă a raionului și de tehnicianul comunal Gh. Sîrbu. Lucrarea s-a făcut pe curbe de nivel, ceea ce va contribui la stăvilirea erodării în viitor a solului. Apoi, cea mai mare parte dintre întovărășiți, înarmați cu cazmale și lopeți, au făcut pînă mai zilele trecute aproape 4.000 de gropi. Ținînd seamă că terenul n-a putut fi desfundat, întovărășiții au executat gropile la dimensiuni mari. Un metru pe un metru și adînci de 80 cm.

Plantatul pomilor a fost și el început. Peste cîteva zile cele 20 de ha planificate a fi plantate în această primăvară, vor fi gata. Dar, întovărășiții din Rudari nu se vor opri aici. La toamnă ei vor mai planta încă 20 de ha, iar la primăvara anului viitor alte 20 de ha. Astfel, începînd încă din acest an, dealurile vor lua o altă înfățișare.

Roadele acestei munci cît și a celor ce vor mai urma, le vor culege peste 4—5 ani, dar ele vor fi cu siguranță atît de mari încît vor răsplăti din plin munca întovărășiților.

V. CAZACU

Colectiviștii din Buteni-Oradea

Dezvoltă cultura intercalată a fasolei și dovlecilor

Cultivarea intercalată prin porumb a fasolei și dovlecilor este o îndeletnicire veche a țăranilor muncitori din comuna Buteni, raionul Gurahonț.

Tradiția și experiența acumulată în această privință a fost continuată și după ce țăranii muncitori de aici și-au unit ogoarele pentru a le lucra în comun, în întovărășiri sau în gospodăria agricolă colectivă. In anul trecut bunăoară, în comuna Buteni a fost obținută în cultură intercalată o producție de 7 vagoane fasole și peste 80 vagoane de dovleci.

In dorința de a cunoaște cît mai multe amănunte privind metodele folosite în cultura intercalată a fasolei și dovlecilor, am vizitat zilele trecute gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din această comună. Tînăra gospodărie colectivă înființată în primăvara trecută și-a impus superioritatea ca formă de lucrare a pămîntului chiar din primul an. Colectiviștii au obținut cele mai mari producții pe comună. Astfel, la grîu, au fost recoltate în medie 1.800 kg la ha, iar la porumb peste 5.000 kg la ha.

Colectiviștii din Buteni au însămînțat anul trecut pe o suprafață de 10 ha fasole intercalată prin porumb. Iată cum au procedat : însămînțarea porumbului s-a făcut cu mașina potrivită la trei rînduri. In cutia din extremitatea mașinii au introdus și 1/8 parte fasole pe care au amestecat-o cu sămînța de porumb. La întoarcerea mașinii s-a urmărit ca cutia unde exista și sămînță de fasole să vină alături. Practic au fost realizate cîte două rînduri cu porumb intercalat cu fasole și apoi 4 rînduri cu porumb pur. Aceasta cu scopul de a se ușura munca de întreținere a culturii și mai ales cea de recoltare a fasolei.

La dovleci intercalați prin porumb, cultură care a ocupat o suprafață de mai bine de 5 ha, s-a procedat astfel : și în acest caz porumbul a fost însămînțat cu mașina la 3 rînduri. In cutia din mijloc sămînța de porumb a fost amestecată cu 1/8 parte sămînță de dovleci.

La prima prașilă, dar mai ales la cea de-a doua, s-a făcut și o rărire a plantelor de dovleci.

Experiența dobîndită anul trecut la gospodăria agricolă colectivă din Buteni arată că și pe suprafețele unde se cultivă intercalat prin porumb, fasole sau dovleci, se pot efectua în bune condiții lucrările de întreținere a culturii cu mijloace mecanizate. Astfel, colectiviștii au aplicat pe terenurile amintite cîte două prașile cu prășitoarea trasă de cai, urmate fiecare de prașile manuale. Gospodăria a obținut cîte 700 kg fasole la ha, și cîte 8-10 căruțe de dovleci la ha. O căruță de dovleci a fost evaluată la 400—500 kg. Dovlecii sînt folosiți cu rezultate bune în furajarea animalelor.

In același timp producția de fasole și dovleci obținută nu a influențat cu nimic pe cea a culturii de bază, gospodăria situîndu-se printre cele fruntașe pe regiune în ceea ce privește producția de porumb.

La gospodăria agricolă colectivă din Buteni ne-am interesat și despre planurile colectiviștilor în ceea ce privește culturile intercalate. Tov. Teodor Perva, președintele gospodăriei ne-a arătat că anul acesta colectiviștii vor însămînța în porumb, intercalat pe 50 ha, fasole și dovleci. Totodată, ei și-au propus să lucreze în așa fel ca să obțină producții medii ridicate atît la porumb cît și la fasole și dovleci. Dovlecii vor fi folosiți la furajarea vacilor precum și la îngrășarea porcilor (în stare crudă sau fierți).

Faptele ne îndreptățesc să credem că harnicii colectiviști din Buteni vor obține — așa după cum și-au propus — și în acest an o producție bună de porumb, fasole și dovleci. Pentru aceasta ei au executat din toamnă arături adînci pe întreaga suprafață destinată însămînțărilor de primăvară. Pe ogoarele de toamnă au transportat îngrășăminte naturale asigurînd o cantitate de 25 tone la hectar.

IOSIF POPA
corespondent

La gospodăria colectivă din Lenauheim

Colectiviștii din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, au dezvoltat mult în ultimii ani sectorul zootehnic. In fotografie : un aspect dintr-un grajd al vacilor de lapte.

Foto : AGERPRES

La a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. LENIN

Să muncim, să învățăm și să trăim în spirit leninist

Se înserează. In satul Semeonovka, din apropiere de Ulianovsk, se aprind becurile electrice. La ferme și în brigăzi contenește duduitul mașinilor și motoarelor. Sfîrșind lucrul, oamenii se grăbesc spre casele lor, ca să cineze, să se schimbe de haine și să meargă la club. In seara asta are loc aici conferința agitatorului V. D. Sokolov, secretarul organizației de partid, pe tema „Să muncim, să învățăm și să trăim în spirit leninist".

...In sala clubului s-au adunat oameni de vîrste felurite. Tuturora li-i nespus de scump chipul drag al lui Vladimir Ilici Lenin. Colhozul în care muncesc ei poartă numele de Colhozul „Ulianov". Prin părțile acestea sînt locurile de baștină ale lui Ilici. Cit de mîndri sînt pentru aceasta oamenii muncii din părțile Ulianovskului!

— Dragi consăteni, își începe conferința agitatorul. Știți cu toții că se apropie o mare sărbătoare — a 90-a aniversare a nașterii marelui nostru conducător și învățător Vladimir Ilici Lenin. Alături de întregul popor sovietic, noi ne pregătim cu bucurie în vederea acestei zile. Fiecare din noi trăiește și muncește cu gîndul la Lenin, cu gîndul la partidul pe care l-a făurit el. Conferința noastră de astă seară e menită să ne facă să învățăm o dată mai mult de la Vladimir Ilici Lenin cum trebuie să muncim, să învățăm și să trăim.

Marele Lenin a fost un model de comunist, în înțelesul cel mai înalt al acestui cuvînt. Iată de ce partidul nostru și Comitetul său Central învață necontenit oamenii sovietici, să-i urmeze pilda și marea lui învățătură.

— Pentru a ne dezvălui chipul fermecător al lui Vladimir Ilici, spune mai departe agitatorul, ne va fi de mare ajutor filmul documentar „Vladimir Ilici Lenin", adus chiar acum de la Ulianovsk. Il vom vedea pe ecran pe Lenin așa cum a fost el, îl vom vedea în focul revoluției și al războiului civil, îl vom vedea ducîndu-și uriașa lui muncă în Kremlin.

...In sală se sting luminile. Pe ecran apare orașul de baștină al lui Ilici, cu mărețul monument al lui V. I. Lenin, ce se ridică pe malul înalt al Volgăi. Apoi cadrele filmului îi transportă pe spectatori în îndepărtatele decenii al optulea și al noulea ale veacului trecut. La 22 aprilie 1870 s-a născut la Simbirsk, azi Ulianovsk în familia unui inspector școlar, Vladimir Ilici Lenin. Iată casa unde și-a petrecut copilăria și tinerețea Volodia Ulianov.

Colhoznicii din Semeonovka cunosc bine casa aceasta de lemn de pe strada Lenin din Ulianovsk. Aici se află acum Muzeul „V. I. Lenin".

...In sală se aud exclamații de mirare. Iată niște țărani în cămăși de tort, bătînd grînele cu îmblăciul. Iată un căluț trăgînd din greu un plug de lemn. Așa era pe vremea tinereții lui Lenin, toate acestea le-a văzut tînărul Ilici.

— Și eu am apucat să ar cinci ani cu plugul de lemn, a spus, după ce a rulat prima partea a filmului, G. D. Prunov, președintele colhozului, un om în vîrstă.

— Așa era „tehnica", pe vremea țarismului, intervine agitatorul B. D. Sokolov. Urmînd poruncile marelui Lenin, poporul sovietic a transformat agricultura. Iată, colhozul nostru este și el o gospodărie cu un înalt grad de mecanizare. Avem tractoare, combine și alte mașini, satele colhozului, fermele și brigăzile sînt electrificate

...Pe ecran cadrele se succed unul după altul. Cu răsuflarea tăiată, oamenii îl privesc și îl ascultă pe Ilici, admiră munca lui neobosită.

— Ilici a muncit deosebit de mult, spune în continuare B. D. Sokolov, după victoria Marei Revoluții Socialiste din Octombrie. El făcea totul cu cea mai mare precizie și nu întîrzia niciodată. In același timp, Vladimir Ilici, ocupat cu cele mai felurite treburi, găsea vreme să citească zi de zi o mulțime de ziare rusești și străine, să citească multe cărți. De-a lungul întregii sale vieți, Lenin a învățat necontenit, și-a lărgit și și-a adîncit cunoștințele.

Intelept conducător al partidului și al Statului Sovietic, prieten bun al oamenilor muncii și dușman neîmpăcat al exploatatorilor — așa a rămas pentru totdeauna în amintirea poporului V. I. Lenin Oamenii sovietici iau în toate pildă de la Vladimir Ilici, ei muncesc, învață și trăiesc în spirit leninist.

Și noi ne mîndrim pe bună dreptate cu fruntașii noștri în muncă, educați de partid și de orînduirea colhoznică. Așa e combinerul comunist Ivan Seminovici Kliuev, așa sînt mecanizatorul L. P. Kașițin, mulgătoarea A. I. Zaharova și mulți alții. Așa trebuie să muncească, să învețe și să trăiască în spirit leninist toți oamenii muncii din colhozul nostru.

In continuare, agitatorul vorbește despre pregătirile în vederea sărbătoririi celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin. Colhoznicii au intrat în schimburi de muncă leniniste și aceste schimburi au și dat primele roade: colhozul s-a pregătit în mod exemplar în vederea însămînțărilor de primăvară.

Președintele colhozului G. D. Prunov, spune că pînă la 22 aprilie colhozul va îndeplini planul pe primele cinci luni de livrare către stat a cărnii, laptelui și ouălor. Acesta este darul de muncă făcut de colhoznici de ziua aniversării nașterii lui V. I. Lenin.

...Conferința a luat sfîrșit. Lucrătorii de pe ogoare și de la ferme pleacă pe la casele lor, ducînd în inimi chipul drag și de neuitat al marelui conducător și învățător Vladimir Ilici Lenin.

M. BELOUSOV

Știri agricole DE PESTE HOTARE

Făină vitaminată de cetină

La prelucrarea lemnului de pădure rămîne nefolosită o uriașă cantitate de cetină. Oare nu i se poate găsi o întrebuințare? De aceste probleme au început să se ocupe lucrătorii Institutului de prelucrări forestiere din Letonia. După lungi cercetări, ei au elaborat tehnologia pregătirii făinii vitaminizate din cetina de brad și pin.

In Letonia, iar apoi și în regiunile Riazan și Gorki din Federația Rusa, precum și în alte localități din Uniunea Sovietică, au fost construite uzine care produc făină de cetină.

După datele Institutului de cercetări zootehnice din R. S. S. Letonă, făina de cetină conține calciu, fier, fosfor, mangan, zinc, aramă, cobalt, caratină și aproape toate vitaminele din grupa V, vitamina K, provitaminele D. Din caratină, organismul animalelor produce vitamina A.

Introducînd în hrana vacilor și porcilor făină de cetină, animalele își sporesc greutatea cu cel puțin cinci la sută; la vaci, cantitatea de lapte muls, crește simțitor. Se observă, de asemenea, o bruscă reducere a frecvenței bolilor de stomac la animalele și păsările cărora li se dă această făină.

Cadre noi de specialiști

Anul acesta, în diferite regiuni din Republica Cehoslovacă, au intrat în școlile agricole peste 20.000 de tineri și tinere, dintre care aproape 16.000 vor deveni specialiști în creșterea animalelor și în culturile de cîmp. Tineretul din școlile agricole este destinat să-și dea contribuția la nivelul tehnic în continuă creștere al producției agricole.

In legătură cu aceasta trebuie menționat că în perioada 1959-1965, întreprinderile agricole vor căpăta, de pildă, 124.000 de tractoare, adică aproximativ încă cîte 7 tractoare de fiecare sat. Agricultura va căpăta și mii de alte mașini agricole.

In fiecare regiune din țară există deja o serie de școli pentru pregătirea de tineri specialiști în creșterea animalelor și în culturile de cîmp, care funcționează nemijlocit pe lîngă cooperativele agricole unice și pe lîngă gospodăriile de stat. Aceste centre sînt un îndemn pentru tinerii care doresc să se consacre agriculturii.

Folosirea deșeurilor de orez

Tărîțele și pleava de orez, care există în cantități uriașe în China, sînt folosite în ultimul timp ca o nouă sursă de materie primă pentru obținerea de ulei comestibil și diferite produse chimice. S-a calculat că prin utilizarea întregii cantități de deșeuri de orez se poate obține o cantitate de ulei egală cu cea extrasă din întreaga recoltă de rapiță a țării.

După ce s-a extras uleiul, din tărîțele de orez se mai pot obține băuturi spirtoase, malț și oțet, iar reziduurile sînt folosite ca hrană pentru vite. Din pleavă se extrag produse chimice.

In orașul Uhan s-a obținut anul trecut în acest fel peste 2.500 tone de ulei, peste 1.100 tone de băuturi spirtoase, 1500 tone de malț și mari cantități de nutreț.

Uleiuri eterice pentru fabricile de parfum

Sub cerul însoritei Abhazii (Gruzia) se simt foarte bine plante ca iasomia cu flori mari, busuiocul, paciulii și alte plante producătoare de uleiuri eterice — originare din țări îndepărtate ca Australia, Ceilon, India, China.

In multe colhozuri și sovhozuri gruzine, se află plantații de plante producătoare de uleiuri eterice. Selecționarii plantează și soiuri noi care să dea o înaltă productivitate.

Culturile de plante medicinale

In R.P.D. Coreeană se acordă o atenție tot mai mare sporirii recoltelor de plante medicinale cerute în cantități tot mai mari de industria farmaceutică.

Ele ocupă, de asemenea, un loc important în exportul țării. Anul trecut recolta de plante medicinale a fost de 12 ori mai mare în comparație cu anul 1956, iar exportul lor a crescut de 5,6 ori.

In prezent, în țară se cultivă peste 60 de specii de plante medicinale. Anul trecut ele au ocupat în cooperativele agricole de producție o suprafață de 6000 tenbo. De descoperirea și înmulțirea acestor plante se ocupă și laboratorul de plante medicinale al Institutului științific de cercetări medicinale. Totodată, în țară funcționează trei centre experimentale pentru plante medicinale.

Recent, la o consfătuire a cultivatorilor de plante medicinale și a specialiștilor în medicina tradițională, care a avut loc la Phenian, s-a hotărît ca în anul în curs să se obțină o recoltă de aproximativ 6000 tone de plante medicinale, ceea ce reprezintă o creștere de 5 la sută în comparație cu anul trecut.

Conferința pentru dezarmare de la Geneva

In cuvîntul pe care l-a rostit la ședința de marți 4 aprilie a Conferinței pentru dezarmare, tovarășul Eduard Mezincescu, șeful delegației noastre, a vorbit printre altele și despre cele două etape ale planului prezentat de țările occidentale. Făcînd o amplă analiză a măsurilor prevăzute de planul occidental în aceste două etape, tov. Mezincescu a arătat că aceste măsuri nu numai că nu ar duce la înlăturarea sau măcar micșorarea riscului unui război nuclear, ci dimpotrivă.

Măsurile prevăzute în primele două etape ale planului occidental nu au nici pe departe legătură cu dezarmarea generală și totală. Singura măsură care se referă la dezarmare în planul occidental este aceea care fixează ce efective de armate trebuie să aibă U.R.S.S., și S.U.A. Ori, după cum se știe, potrivit propunerilor occidentale, aceste efective ar crește, în loc să scadă.

Alte măsuri prevăzute în prima etapă a planului occidental se referă la crearea unei organizații internaționale pentru dezarmare, care ar trebui să-și înceapă activitatea prin controlul lansării de vehicule în spațiul cosmic, prin controlul efectivelor, al armamentelor și al bugetelor militare, înainte de a se realiza un acord în care să fie stabilite măsuri efective de dezarmare.

După cum se vede, a lucra după cum prevede planul occidental, înseamnă a pune căruța înaintea boilor. Și nu numai atît. După instituirea și efectuarea controlului, fără nici o măsură de dezarmare, conform planului occidental, ar urma o perioadă cu durată nestabilită, rezervată studiilor necesare pentru trecerea la cea de a doua etapă. Cu alte cuvinte, ar urma nesfîrșite discuții care, potrivit experienței de pînă acum, ar putea duce la punerea în practică a măsurilor prevăzute în cea de a două etapă.

„Să presupunem că în ciuda acestor dificultăți, se va trece totuși la înfăptuirea celei de a doua părți a planului occidental — care sînt prevederile care ar putea să aibă repercursiuni asupra potențialului militar al statelor? O asemenea măsură nu se indică în planul occidental", a spus tov. Mezincescu.

Potrivit planului occidental, după efectuarea măsurilor prevăzute în etapa a doua, situația va fi cam aceasta: toate armele nucleare deja produse care sînt suficiente pentru a provoca distrugeri incalculabile și acelea care vor fi produse de acum înainte, vor rămîne neatinse. Oprirea producției sau începerea transferului de materii fisionabile în scopuri pașnice nu ar putea să pună capăt cursei înarmărilor nucleare, din cauză că ar rămîne cantități nelimitate, de materii fisionabile destinate scopurilor militare și nu ar putea să ducă la eliminarea sau micșorarea riscului unui război nuclear.

De asemenea, interzicerea de a fi plasate pe orbită sau în stratul extra-atmosferic vehicule purtătoare de arme de distrugere în masă sau „notificarea" prealabilă către organizația internațională de dezarmare a proiectelor de lansare de rachete, nu sînt de natură să micșoreze sau să înlăture primejdia unui război nuclear.

„Oare mai periculoase vehicule pentru transportul armelor nucleare sînt acelea care nu există încă, sau acelea care există și cu care puterile occidentale au înzestrat din abundență bazele lor militare, aeriene și navale aflate pe teritorii străine?" a întrebat pe bună dreptate tov. Mezincescu.

Cu totul ciudată, pentru orice om cu mintea întreagă, apare afirmația pe care au făcut-o declarațiile reprezentantilor occidentali, cum că reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 1.200.000 oameni nu ar fi dezarmare, dar că, în schimb propunerea lor de a se menține forțele armate ale S.U.A. la 2,5 milioane oameni, constituie o măsură de dezarmare.

Nu încape îndoială că în felul acesta nu se pot face pași înainte în domeniul dezarmării. Occidentalii trebuie să părăsească vechiul obicei de a vorbi despre dezarmare, fără ca vorbele lor să fie întărite de fapte. E timpul ca jocul de-a tratativele să înceteze.

O misiune de bunăvoință și prietenie

Incepînd de la 1 aprilie, președintele și primul ministru al Republicii Indonezia, Sukarno, se află într-o călătorie de două luni în străinătate, în cadrul căreia va vizita o serie de țări din Asia, Europa, Africa și America Latină. Președintele Sukarno este însoțit de ministrul Afacerilor Externe, Subandrio și ministrul industriei populare, Suharto. Călătoria președintelui Indoneziei constituie, așa cum a arătat ministrul de externe Subandrio, în cadrul unei conferințe de presă, o misiune de bunăvoință și de prietenie.

In cadrul călătoriei începute, președintele Sukarno a vizitat între 2 și 5 aprilie Republica Irak și a avut un schimb general de păreri referitor la relațiile de prietenie dintre cele două state, precum și la principalele probleme internaționale la ordinea zilei cu șeful guvernului țării gazdă, premierul Kassem. Cele două părți — se spune între altele în comunicatul comun dat publicității la Bagdad — și-au exprimat speranța că actualele convorbiri care au loc la Geneva în problema încetării experiențelor nucleare vor da rezultate pozitive, care vor duce la o dezarmare generală.

In legătură cu evenimentele care au avut loc în ultima vreme în Uniunea Sud-africană, comunicatul comun exprimă profunda îngrijorare a celor doi oameni de stat față de „politica atroce de discriminare rasială" dusă de către guvernul sud-african și o condamnă cu toată asprimea. In comunicat se subliniază că președintele Sukarno și premierul Kassem au ajuns la concluzia că singura cale pentru a se pune capăt războiului din Algeria este ca Franța să recunoască dreptul poporului algerian la independență și să înceapă tratative în acest sens. Cele două părți, se menționează de asemenea în comunicatul amintit, declară că o colaborare rodnică între țările înaintate și țările slab dezvoltate din punct de vedere economic are o deosebită însemnătate pentru promovarea păcii.

La 5 aprilie, președintele Republicii Indonezia a sosit într-o vizită de trei zile în Iugoslavia, unde a avut convorbiri cu conducătorii iugoslavi într-o serie de probleme care privesc relațiile dintre cele două țări.

Intre țările pe care președintele Sukarno urmează să le viziteze se numără și țara noastră. Poporul nostru, care nutrește sentimente de sinceră prietenie față de poporul indonezian, se bucură din toată inima de vizita înaltului oaspete, vizită care va contribui, desigur, la întărirea prieteniei și colaborării dintre țările noastre, în interesul păcii și colaborării internaționale.

Infruntînd tirania colonialistă

Pe continentul african mai sînt țări și popoare încătușate încă de colonialism. Iată doar cîteva din aceste țări: Camerunul britanic, Nigeria, Kenya, Congo belgian. Dar și în aceste țări, exploatate și asuprite tiranic timp de secole de colonialiști, și în aceste țări de unde, în veacurile trecute, porneau spre Americi corăbii ticsite de sclavi pentru plantații, clocotește astăzi vulcanul luptei de eliberare națională. Sclavii și-au ridicat fruntea și, din experiența fraților lor din țările ce și-au cucerit de-acum independența, au învățat că numai prin luptă vor izbuti să-i alunge pe asupritori ca, însfîrșit, să-și gospodărească singuri țara.

● Februarie 1960 la Nairobi (capitala Kenyei). Populația africană din oraș și împrejurimi manifestează în fața palatului administrației coloniale. Africanii cer Angliei să le respecte dreptul la autodeterminare; cer libertate pentru sindicatele progresiste, respectarea dreptului la grevă; cer școli pentru copiii negri. In primele rînduri, purtîndu-și copiii în spate, pășesc femeile. Ele scandează în cor cu întreaga coloană revendicările vitale... In fața demonstranților apar camioanele poliției... Gaze lacrimogene, gloanțe, lovituri de pat de pușcă. Oamenii cad, se ridică, reiau steagurile și pășesc mai departe, înfruntînd urgia. Printre aceștia sînt multe, foarte multe femei. **„Deși copiii lor fuseseră orbiți de gazele lacrimogene — scrie revista „Images" din Cairo — mamele pășeau mai departe în rînduri".** Pentru ce? Ele au înfruntat cu dîrzenie represaliile conștiente că numai prin luptă, numai cu prețul unor mari eforturi, se va putea făuri un viitor nou, fără colonialism, patriei lor, copiilor lor...

● Congo belgian va deveni independent în iunie 1960. Cu prețul unor jertfe uriașe, cu prețul sîngelui vărsat din belșug de poporul congolez. Chiar în decembrie 1959, colonialiștii belgieni au asasinat, într-un lagăr de concentrare, zeci de patrioți congolezi, între care se aflau și 16 femei. Numele lor este necunoscut. Dar exemplul lor și al altor mii de luptători a răscolit întregul Congo. S-au ridicat la luptă alți oameni. In rînduri au pășit nu alte 16 ci alte sute și mii de femei. Intre ele se remarcă Patricia Butumu, muncitoare la arsenalul din Leopoldville, capitala Congo-ului belgian. Ea singură a lipit nopți întregi manifeste anticolonialiste într-un cartier din oraș. Ea împreună cu alte tovarășe ale sale au organizat evadarea dintr-un lagăr a unui grup de patrioți. In casa ei se tipărea un ziar ilegal. Ea ducea, în coșuri pîntecoase purtate pe cap, sute și sute de gloanțe grupurilor conspirative. Astăzi, urmărită de colonialiști, s-a refugiat în Sudan. Dar glasul patriei, chemarea luptei îi sfîșie inima. **„Mă reîntorc acasă, alături de frații și surorile mele care mă așteaptă"** — a spus Patricia unui redactor de la ziarul sudanez „Khartumul liber".

★

...Ziarele au mai scris despre alte acțiuni și pilde eroice ale femeilor africane. La recentul Congres, de la Tunis al popoarelor africane, s-au rostit multe elogii la adresa acestor fiice demne ale Africii. Intreaga asistență a ascultat, palpitînd de emoție și mîndrie, relatarea acțiunii pline de abnegație a soțiilor docherilor negri din Lagos (Nigeria)... In grevă de zile în șir, docherii negri au fost arestați și ținuți fără mîncare. Colonialiștii vroiau să-i înfometeze și să-i silească apoi să reia munca pe prețul a cîtorva blide de zeamă lungă. In fiecare noapte (greva a durat 14 zile) soțiile docherilor străbăteau înnot o zonă a golfului Lagos și, netemătoare de rechini, aduceau pe furiș hrană bărbaților, dîndu-le astfel puteri să continue lupta. In fiecare clipă ele puteau fi sfîșiate de rechini, sau prinse de soldați. Dar ura față de colonialiști, convingerea că fapta lor este un grăunte al marelui efort al poporului ridicat la lupta contra asupritorilor, le-a înzecit puterile, le-a dat curaj bărbătesc să înfrunte pericolul. Și, după 14 zile, greviștii au învins. Ei au obținut drept de organizare sindicală și salarii mai omenești.

...Sînt țări coloniale, țări unde sclavii și-au ridicat fruntea, făcînd să clocotească vulcanul de nestins al luptei anticolonialiste de eliberare națională.

P. TATARU

Negru pe alb

Poliția din Turcia caută să stabilească prin ce împrejurări băcanul Zeki Hersek a ajuns să învelească ouăle pe care le vindea clienților în documente secrete ale N.A.T.O., provenite direct de la Ministerul de Război.

Morala am înregistrat-o
Așa cum ne apare nouă:
Hîrtiile secrete N.A.T.O.
Sînt bune pentru... pungi de ouă!

Opinia publică mondială se întreabă unde vor ajunge cei care întrețin „războiul nervilor".

Chiar de pe-acum poți să observi
Că cei ce fac „război de nervi"
Au locurile rezervate
La... casele de sănătate!

Toată atenția lucrărilor de îmbunătățiri funciare

(Urmare din pag. 1)

între unitățile agricole socialiste. Astfel, utilajele care depășesc necesitățile de exploatare de la G.A.S.-uri trebuie transferate temporar la S.M.T.-urile din regiuni pentru deservirea suprafețelor irigate din sectorul cooperatist.

Unele sfaturi populare regionale nu au acordat atenția cuvenită inventarierii utilajelor de irigație existente în regiune și din această cauză nu au prevăzut cantități suficiente de utilaje cu care trebuie să se aprovizioneze în această perioadă de timp pentru suprafețele amenajate. Așa stau lucrurile de pildă, în regiunile București și Craiova.

Deosebit de această acțiune, sfaturile populare regionale și în primul rînd Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare au datoria să urmărească ca unitățile U.R.C.C. să se aprovizioneze cu utilajele ce s-au cerut de către unitățile agricole cooperatiste și care urmează a fi achitate de acestea. In regiunea Craiova s-a constatat că nu s-a luat nici o măsură în această direcție și există pericolul ca o parte din suprafețe să nu fie asigurate cu utilajele necesare.

INTREBARE: Care este situația amenajării și folosirii suprafețelor ce urmează a fi irigate în acest an?

RASPUNS: Problema exploatării suprafețelor amenajate pentru irigații atît în anii anteriori cît și în acest an, reprezintă, o sarcină de bază a lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat, din secțiile agricole și din cadrul O.R.I.F.-urilor care răspund de această acțiune. Ea se poate rezolva prin aplicarea următoarelor măsuri:

In cursul lunii aprilie trebuie terminate lucrările de amenajări și reparații pe suprafețele amenajate anterior; toate utilajele de irigații existente în gospodăriile agricole socialiste să fie completate, revizuite și puse în stare de funcționare; să se întocmească planurile de exploatare, graficele de udări, planul lucrărilor agricole necesare, și să se ia măsurile agrotehnice indicate pentru culturile agricole.

Mai trebuie amintit că Departamentul GOSTAT a repartizat circa 1.000 tractoare în gospodăriile de stat care vor trebui să asigure irigarea suprafețelor prin aspersiune.

Brigăzile de culturi irigate înființate în gospodăriile de stat trebuie mobilizate ca să-și organizeze bine munca în scopul realizării planului de producție prin aplicarea tuturor măsurilor agro-hidroameliorative pe suprafețele ce le-au fost repartizate.

Insfîrșit, întrucît unele unități agricole de stat și cooperatiste nu cunosc bine tehnica culturilor irigate se impune ca stațiunile de cercetări ale ICAR, ICHV sau ICCP din apropiere să le dea asistența tehnică necesară, după un plan coordonat de Direcția Generală a îmbunătățirilor funciare.

In vizită la „Tractorul" — S.M.T. Viziru

Inainte de a intra în clădirea administrativă m-am oprit, din obișnuință, în fața gazetei de perete a stațiunii. Unul din articole a reușit să-mi rețină imediat atenția. Infățișa, pe scurt, rezultatele unui concurs de șah care se desfășurase cu cîteva zile înainte la clubul stațiunii. Așa am aflat că pe timpul iernii șahul a fost cea mai activa disciplină sportivă. Bunăoară, la acest concurs pe primul loc se clasase strungarul Dumitru Nicolae urmat de tractoristul Budur Gheorghe și elevul-ucenic Petcu Marin.

S-au mai organizat și alte concursuri de șah, îmi spunea un mecanizator care citea alături de mine articolele gazetei de perete. In orice caz, în fiecare seară clubul e plin de amatori de șah și tenis de masă.

— Totuși de ce au participat numai 12 concurenți dacă interesul pentru șah este așa de mare?

Interlocutorul meu ridică din umeri, nedumerit. Apoi spuse:

— Poate că nu sînt bine organizate aceste concursuri...

Restul discuției, partea cea mai cuprinzătoare de altfel, am purtat-o cu cîțiva din membrii asociației.

Așa am aflat că toți salariații stațiunii — circa 240 — sînt membri ai asociației sportive și au achitat cotizația la zi. Șahul cunoaște cea mai largă popularitate în rîndul mecanizatorilor și funcționarilor, iar la faza raională a Spartachiadei de vară tractoristul Luca Nichita a ocupat primul loc într-o întrecere destul de dîrză. Membrii asociației practică și tenisul de masă. Echipa feminină alcătuită din Flueraru Alexandrina și Frățilă Elena este apreciată ca fruntașă în raionul Călmățui.

Incă de la începutul campaniei de reparații în stațiune a fost introdusă cu succes gimnastica de producție. Clubul spațios și bine amenajat al stațiunii constituie un serios sprijin în desfășurarea unei activități competiționale, și pe timpul iernii. Se pare însă că practicarea șahului este lăsată la voia întîmplării. La club se dispută mai mult partide ocazionale sau cîte un concurs organizat însă de responsabila clubului și nu de consiliul asociației. După cum am arătat la ultimul concurs participaseră doar... 12 concurenți. Nici în jurul mesei de tenis consiliul asociației nu a atras un număr satisfăcător de sportivi. Și aceasta pentru că nu s-a organizat un campionat de casă.

O discuție despre echipa de fotbal descrețește însă subit frunțile membrilor consiliului asociației sportive „Tractorul". Terminînd turul campionatului de fotbal al raionului Călmățui, pe primul loc, echipa mecanizatorilor din Viziru, cîștigători ai Drapelului de fruntași pe țară pentru campaniile de primăvară și vară 1959, se îndreaptă ca mare favorită spre campionatul regional, spre marea bucurie a suporterilor ei.

Consiliul asociației își mai propune — după cîte am aflat cu prilejul acestei vizite — să participe în acest an la campionatul raional și cu echipele de volei și tenis de masă. Apreciind ca pozitivă această intenție am vrea să adăugăm că consiliul asociației trebuie să fie preocupat să dezvolte aceste discipline atrăgînd cît mai mulți tineri în practicarea voleiului, tenisului de masă și chiar a șahului și fotbalului.

De asemenea, trebuie popularizate în rîndul mecanizatorilor trînta, halterele, handbalul, să se organizeze trecerea probelor G.M.A. și concursuri de ciclism pentru începători. Aceste obiective nu sînt greu de atins. Muncind în mod colectiv, după un calendar sportiv cuprinzător și judicios întocmit, folosind chibzuit baza materială a asociației, la S.M.T. Viziru vor putea fi atrași tot mai mulți tineri la practicarea uneia sau mai multora discipline sportive.

In sprijinul realizării acestor sarcini o contribuție mai însemnată sînt chemate să aducă în primul rînd organizația de bază U.T.M. și Comitetul sindicatului. Pe acest drum sigur și rodnic trebuie să pășească asociația sportivă „Tractorul" S.M.T. Viziru, pentru a repurta și în sport succese tot atît de însemnate ca și în producție.

C. LUCIAN

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".